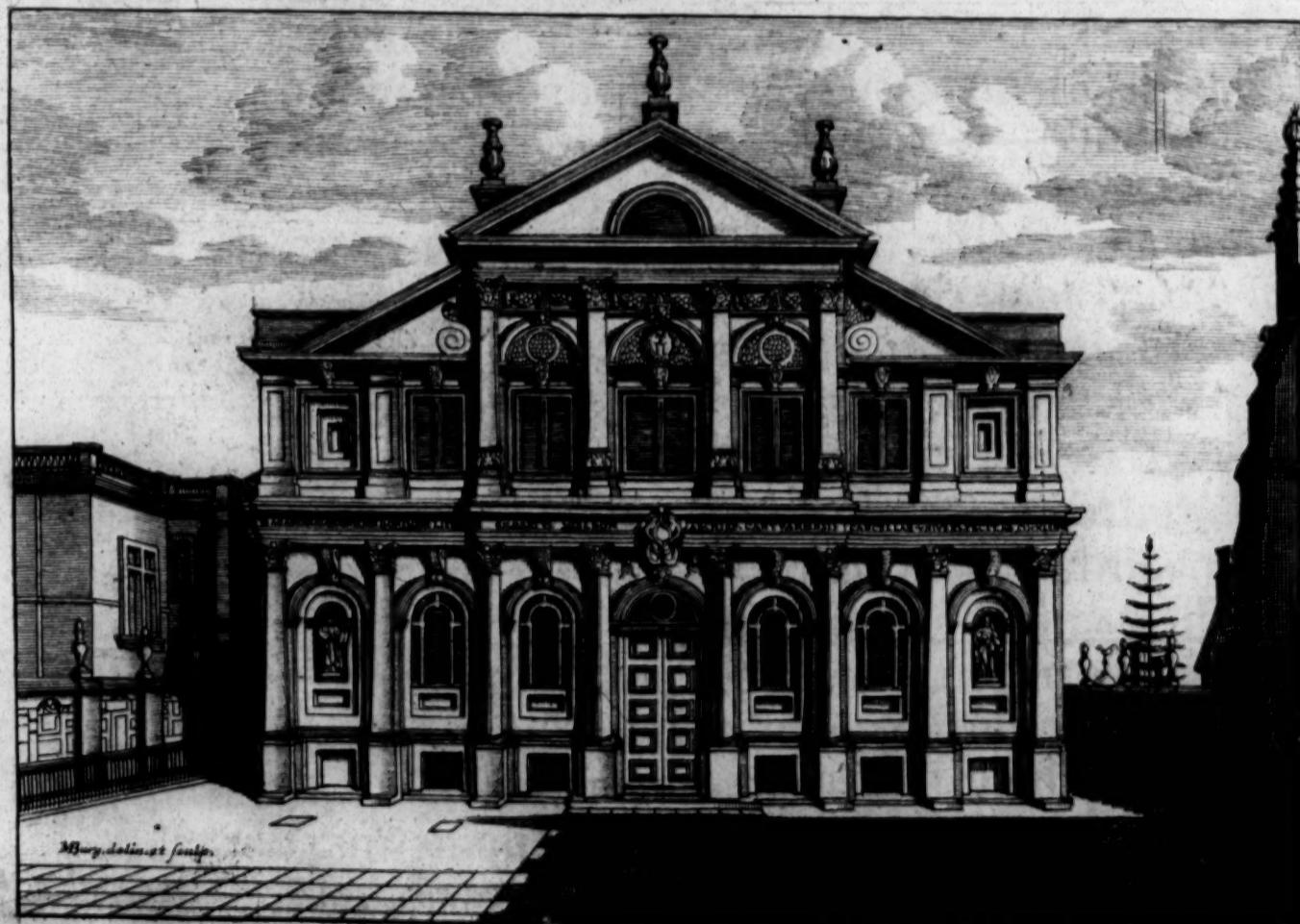

E. 144.

COMITIA PHILOLOGICA
In honorem Optimæ Principis
ANNÆ
D.G. Angliæ, Scotiæ, Franciæ & Hiberniæ
REGINÆ,
Habita in Universitate
OXONIENSIS,
Julii 16. A. D. 1702.

O X O N I I,
E THEATRO SHELDONIANO, 1702.

Venales prostant apud Hen. Clements Bibliop.

P R O L O Q U I U M.

Cum tristi ullo fato *Jani* fores olim patuere, cum
gravius aliquod infortunium remp. exercuit, recte
instituerunt Majores, *Academici*, ut inquis illis tempes-
tatibus Theatri portæ occluderentur, & *Musæ* etiam ab
omni Festorum apparatu prorsus abstinerent. Diutur-
num igitur hujus Loci silentium dum mente recolo, ex-
tant interim sanguineæ Bellorum causæ, *Mariæ* buf-
tum, & flebilius adhuc *Gulielmi* fatum. Querelis au-
tem ulterius indulgere, aut tardos in precantium vota
superos laceſſere nos vetat *auspicata ANNÆ Inaugura-
tio*, quæ metus omnes fugavit, meliores reduxit d̄ies, &
tam nostros, quam Sociorum animos, rebus suis diffi-
dentes erexit, firmavitque. Tuti enim sub Illius Pa-
trocinio Sacrum hoc Literarum Domicilium tam erudi-
ta frequentia nitens videmus, vates suis ornatos hederis
intuemur, & milites etiam suis ; hi Victorias late repor-
tabunt, quas illi vaticinii jure futuras prædixere. Illius
confiliis acceptum referamus, quod *Europa* Gallorum fra-
ude atque infidiis divulsa, repetito jam fœdere coalescat.
Hinc *Britannia* immanem Pelagi Ditionem fibi vendi-
cat, & *Ludovicum* tuto potest contemnere. Nihil enim
desperandum est dum ANNÆ avita ornet Sceptra, *Geor-
gius Classem* tueatur, & *Ormondus* Angliaci nominis
terrorem exteris gentibus incutiat. Æquum igitur est
ut *Reginam* præconiis, quibus possumus, maximis pro-
sequamur, cuius sub Auspiciis tantam videmus subditorum
amicitiam, tantum animorum concentum & har-
moniam ; cuius favore Pacis artes & humanitatis studia
pari successu domi excoluntur, quo Duces & Imperato-
res nostri foras bellum administrant. Maximam illius
Pietatem, notam in omnes benevolentiam, artesque qui-
bus dominium in animos extendit, invenientur ubique qui
recenseant, nusquam qui omnimodo satis illustrent. Quis
enim est tam iniquus rerum æstimator, qui incredibi-
lem ac pene divinam *Reginæ* Sapientiam, Consilium,
Temperantiam, Mansuetudinem & Clementiam non su-
spiciat ? quæ omnes virtutes in Illa adeo simul emicant, ut
in aliis Principibus vix singulæ possunt reperiri ; tantus
antem illi contigit laudis atque gloriæ concentus, ut ni-

hil severitati ejus hilaritate, nihil gravitati simplicitate, nihil majestati humanitate detrahatur. Exultant jam *Eli-sæ Manes*, quod *Britannia* sua iterum *Reginæ* pareat, quæ eadem animi Magnitudine & Constantia, artes promovet, res civiles administrat, ac sacras tuetur.

Otium hoc literatum vobis gratulari liceat, *Academici*, quo sub hac regnante *Dea* fruimur; Illâ auspiciente famam *Sheldoni* reviviscere sentimus, atque hæc Subsellia frequenti & augusto cætu stipata contemplamur; Ingenti juvenum coronâ æstuat Theatrum, qui Academiam jam ornant *Discipuli*, quam olim *Patroni* tuebuntur. Passim jam vigent Artes, undique sese exerunt ingenia. Quicquid potuit *Aristoteles*, quicquid *Chrysippus* aut *Crantor* docuere, in iis investigandis, nostri suos exercent animos; sunt qui *Horatii* facilitatem, *Virgilii* Majestatem, profusam *Pindari* copiam, *Homeri* sublimitatem, *Demosthenis* robur & vehementiam, *Ciceronis* demum ubertatem & acumen, imitari saltem gestiunt, si minus possunt assequi. Theologos aufugiunt fanatici Tenebriones, Multiplicem eorum eruditionem *Hæretici* non minus audent aggredi, quam argumentorum pondera aut eludere possunt, aut sustinere.

Pergatis igitur, *Viri Optimi*, bonarum Artium disciplinas promovere, quibus ætas juvenilis solet informari, quæ adolescentiam alunt, & senectutem oblectant, quæ secundis rebus ornamentum, adversis solatium præbent & subsidium; Ita si quando aut *Reginæ* aut *Ecclesiæ* defensio vestrum auxilium desideraret, quod avertat Deus! versus Ecclesiam immota, versus Reginam fidelis, in æternum Eadem, fine macula, & sui similis floreat Academia.

*Prideaux Sutton A. M.
e Coll. Ball.*

Lex

Lex Salica.

F. CERNITIS, O socii, densos circum atria cœtus
Certatim glomerari; extructaque mœnia Musis
Augustos aperire finus! ut læta triumphis,
Ceu quondam, festo excipient subsellia plausu
Patresque, Proceresque, & non ignobile vulgus!
Hic docto solitas renovant in pulvere lites
Discipuli, *Stagirita*, tui; atque à plebe remotos
Explorant Naturæ aditus; fæliciter ausi
Difficiles latebras, refugumque exquirere verum.
Hic studio accensi juvenes, quos æquus *Apollo*
Audit, & insinuans circum præcordia ludit,
Pierias tentant artes, variisque requirunt
Materiam numeris habilem: pars carmine dingo
Præliaque, *Ormondumque* suum, & Te, Maxime *Georgi*,
Concelebrant; pars pacis opus, fæliciaque *Annæ*
Sceptra canunt, lætasque crient *Anna* auspice Musas.
Illa quidem Aoniæ dedit otia grata juventæ,
Reclusitque sacros latices; *Illa* aurea genti
Secla redonabit, charosque tuebitur Anglos.
Illa parat vindex animosam immittere campis
Celtiacis aciem, tumidos cohibere ferocis
Borbonii fastus, *Salicamque* refigere *Legem*.

P. Heus Tu! quas memoras Leges? an scilicet illas
Quas *Venusinus* habet? jubeat cum *ter pede terram*
Pulsare in morem Salium? A. Dic, quæso, choreæ
Borboniusne autor fuerit? certe hinc ego sacram
Saltandi methodum sperarem posse recudi
In melius. *Gallis*, quicquid molle atque facetum
In saliendo queam, deberi agnosco Magistris.
Dexter inurbanas *Anglorum* linquo Chorea
Bœotum pedibus, vel amanti rura colono.
Quin si vera refers, *Parisinas* protinus arces
Invisam, & *Salios* quavis mercede doceri
Aggregiar motus. P. Sed ego nummi atque laboris
Parcus, fisto domi: mihi namque ingentia complet
Scrinia Dacerius; subtili hic arte recludet,
Quisve modum instituit, vel qui saltare solebant,
Usque à *Pompilii Fastis* ad *Cæsaris* annos.

B

F. Quin

F. Quin vestris ne vana animis illudat imago,
Parcite uterque operi: (*ad A.*) Tibi nec tuus Histrio pandet,
Nec tuus (*ad P.*) Interpres, *Salicæ* mysteria *Legis*.

P. Quare agedum, quia in his rebus tam cernis acutum,
Si melius quid habes, profer. *F.* Cum insignia belli
Deposuit late victor populoque pararet
Jura suo, fera hunc mansurum in secula morem
Instituit *Pharamondus*. *A.* Ad unguem ego calleo quic-
quid

Ille egit *Pharamondus*; ego quodcunque *Scuderus*
Scripsit in historia, memori sub pectore servo.
Omnia nota mihi, quanta undique bella ciebat!
Quales Heroi intulerit *Rosamonda* labores!
O quam te memorem *Rosamonda*! nihil tamen horum
Quæ temere effutis, millesima pagina narrat.

F. Ille idem (tibi quem notum tua Fabula fecit)
Providus edixit, nequa olim Fœmina regnum
Occupet, Imperiive graves moderetur habenas:
Et *Franci* hoc statuit jus inviolabile *Sceptri*.

A. An meus hoc *Pharamondus*? amor cui pectora circum
Lufit, Fœmineisque dedit gaudere catenis?
Barbarus ad *Gallos* mos hic pervenit? ubi artes
Excolit *Idalias*, & habet sua castra *Cupido*?
Crediderim (nec vana fides) Muliebribus usum
Confiliis *Lodoicum*; & qui dare jura per orbem
Jaçtat, fœmineis ultro se subdere vinclis.
Certe hominum extremos hunc invenisse *Gelonos*
Censuerim morem, aut nostro procul orbe remotos
Sauromatas, patrio queis torpent frigore corda.

P. O queiscunque sacrum debes regionibus ortum,
Æratâ tabulâ, & Cedro *Lex* digna perenni!
Fœmineone jugo se tradere Mascula pubes?
Dedecoresque pati manicas? Sceptrumne movebit
Dextera, acum regere, & telam deducere nata?

A. O Te, Saturni lævum cui præfuit astrum
In cunis, duroque effinxit pectora limo!
Tune audes teneras, cælestia munera, Nymphas
Sacrilegis temerare probris! queis mitius æqua
Indidit ingenium natura, animumque capacem
Imperii, tantoque oneri fæliciter aptum.
Non si Fœmineæ benè noris acumina mentis,
Ingenuosque sales; non hæc opprobria pergas

Effutire

Effutire levis. *P.* Nium fane has ego dudum,
Versutasque artes memini: ex quo, Numine lævo,
Orbiliūque pati, hospitioque assuecere acerbæ
Xantippes fors dura dedit: sæpe illa latranted
Fraudavit dapibus stomachum, semesa reponens
Fercula, demensisque adjecit jurgia curtis.
Usque adeo miseræ solitus discumbere quadræ,
Cramben Grammaticæ, & repetiti rauca laboris
Tædia maluerim ferre, *Orbiliique* flagellum.

F. Non te adeo ingenuas didicisse fideliter artes,
Et *Flacci* callere modos mirabimur ultra:
Cum studii tam sacra fames tibi pectus adegit
Musas usque sequi, & dapibus præferre Lyceum.
Quare age, doctrinæ cum sit tibi tanta supellex,
Cætera *Xantippæ* condones æquus; ob unum
Hoc debes, quascunque potes persolvere grates.

P. Huic me multa quidem merito debere fatebor,
Plura tamen debet *Conjux*, cui sæpe patella
Comminuit cerebrum, variataque tergora crebris
Distinxit maculis: memini, cum fustibus illa
Sæviit in latus immeritum; vicinia festas
Instituit pompas, & totam ludicra circum
Signa tulit villam, ignavis metuenda maritis.

A. Nescio quæ narrat spectacula, *F.* Forsitan olim
Experiere, miser. *A.* Tu dic, animosa virago
Quales rettulerit victo de conuge palmas.

P. Principio, incedit phaleris ostroque superbus
Acer equus; victrix onerat cui fœmina dorsum,
Terrificum quassans baculum; quam pone maritus
Multæ gemens sedet, atque os caudam versus equinam
Exerit immundum, ludibria grata popello.
Interea hunc uxor validis insultibus urget,
Ingeminatque ictus, non comparis immemor unquam.
Quam gemui casum infausti miseratus amici!
Ut vidi lacerum latus, & nova vulnera passum,
Fædatos crines, pollutaque fæcibus ora.
Fœminea ex illo mihi tempore nota *tyrannis*;
Ex illo Imperium horresco, fascesque cruentos.

F. Quin potius recolas quantus Muliebria corda
Spiritus intus agat! quam bello vivida virtus!
Militiæque potens animus! patiensque laborum!
I., recole, antiquæ notissima nomina famæ,

Agmen

Agmen Amazonidum, & Threissæ Virginis arma.

Aspice, ut infractis Turni succurrere rebus

Ausa, per hostiles acies, per tela, Camilla

Sæviat ; Iliacasque fatiget cuspide turmas !

Aspice, ut instaret fævo Boadicca Neroni,

Consereretque manum ! quales animosa Philippa

Addiderit stimulos Natiue & Conjugis iris,

Cressiacisque ardens Britones immiserit agris !

A. Nec reticenda tamen præstantior omnibus una

(Quam speciosa inter jaçtat miracula Memphis)

Insigni Cleopatra animo : stetit illa, utriusque

Fortunæ Domina ; & virtutem extendit avitam,

Non minor Augusto viætrix, non victa Catone.

P. Egregium fane exemplum, atque imitamine dignum !

Hanc laudas ? quæ dum vesano indulxit amori,

Exitiumque fibi, & patriæ, nil tale merenti,

Intulit ; Antonique hærentem in vertice laurum

Crimine foedavit turpi, vetitisque Hymenæis.

I nunc, & castæ virtutem extolle Lacænæ,

Ausoniæque ingentem animum, & pia corda Joannæ :

Quando ita bellus homo es, neque Nymphas lædere noris.

A. Diis habeo grates, blandi me quodque tenelli

Finixerunt animi : Nympharum agnosco libenter

Imperium ; molles renuam nec ferre catenas.

Devinctum me Phyllis habet, mihi pectore vires

Excitat insolitas : modo Tu, mea Phylli, jubeto ;

Ibo alacer, medius per tela, inimicaque Turcæ

Agmina ; Barbarici penetralia clausa Tyranni

Effringam, & Nymphas indigno carcere solvam.

Sic chara ad pugnam excivit Briseis Achillem :

Sic Paridi generosum accedit Tyndaris ignem.

P. Sic quondam Tobosa furentem immisit Iberum,

Debellare molas, pecudumque everttere turmas.

F. Quin vos, ô Juvenes, vanam deponite litem :

Non opus Externæ fastos exquirere gentis,

Aut Veteris monumenta ævi : queis Fœmina bellum

Auspiciis moveat ; pacem quibus artibus ornet

Anna docet. charis hæc jura æterna Britannis

Firmabit ; moresque bonos, & mœnia ponet.

Non sic ritè sacras Numa fovit honoribus Aras ;

Non sic Arma tulit Cæsar, non Jura Lycurgus.

P. Sed nec Ego (quanquam mihi nulla arridet amanti

Phyllis)

Phyllis) fœmineæ renuam moderamina dextræ;
Annæ siqua pares jactaret fœmina dotes;
Annæ siqua foret similis; siqua æmula tali
Exsuperet virtute. Sed ô! quæ laudibus æquis
Certare, aut tantis speret se attollere rebus?
Quæ miti auspicio fasces, & scepta gubernet
Regia? quæ magnæ sustentet pondera molis?

A. Scilicet *Anna* Tibi cum molliat aspera corda,
Quam facile hostiles felix deleniet iras!
Et subaget *Celtarum* animos, atque agmina Victrix!

F. *Anna* inter titulos Heroum haud ultima, famæ
Vindex Fœmineæ decus instaurabit; iniquam
Delebit maculam, *Salicæque* opprobria *Legis*.

Heneagius Finch,
Gulielmus Pultney,
Gilbertus Affleck, } Ex Aede Christi
Superioris Ordinis
Commensales.

Annæ Reginæ Inauguratio.

Quid facit Ormondus, cui fulmina destinat arci
Exitiumque Heros; ut fraudes cautus honestas
Eugenius Celtis molitur; fœdere junctæ
Quicquid agunt turmæ, sociæque per æquora classes,
Ostendant alii; dubii præludia Belli,
Ambiguas lauros, & nondum parta trophyæ.

Ipse canam pompas, & quæ spectacula vidi,
Et quorum pars læta fui. Diademate cinctam
Reginam Patrio, Britonasque, ferocia corda,
Mollibus imperiis, Annam, sceptroque regentem
Fœmineo referam. Dedit Anna hæc otia Musis
Desuetosque diu lufus; dabit Hæc quoque lætis
Vatibus argumenta, novasque in carmina vires.

Quo vultu & quali Dea majestate Paternum
Ascendit solium, veterisque insignia Sceptri
Par Proavis gestat! Sacros pia turba Penates
Circumfusa colit; dumque auro induta nitenti
Anna caput, gemmis scintillat, & æmula Phœbi
Luce micat nimiâ; Procerum chorus undique vittis
Imparibus fulgent; & tempora cincta coronæ
Lumine dimidio, radiisque minoribus ornant.

C Georgius

Georgius ipse, comes thalami, jurisque Mariti
Immemor, obsequio studet. Acris Danica proles,
Intrepidusque Heros, augustæ mollibus ultro
Conjugis imperiis, lenique obtemperat Annæ.

At cur mentitos Proceres, & ficta Triumphus
Exhibet ora Ducum? Tyrio cur murice tincta
Magnatum simulacra nitent, privataque terga
Effigies aliena, & non sua purpura vestit?

Nempe olim Henrici virtus & onusta trophæis
Arma graves Celtas domuere; Lutetia fasces
Obtulit Heroi, captivaque sceptra, Britanno.
Gallia servitii patiens, (dum Fata finebant)
Paruit Angligenis; nunc restat inutile nomen,
Relliquiæ imperii tenues, & inanis imago.

Verum ô cœlestes si senior auxerat umbras
Mens sacra Auriaci, durusque peperceraut Orcus
Semideo Heroi; titulos avulsaque Regna
Ense reportasset; Regalem Aquitania veris
Ornasset Ducibus pompam, & Normannia priscum
Imperium agnosset; sed inexorable Fatum
Spem Britonum elufit vacuam, exitiumque Tyranni
Distulit exultantis, & irrita vota sefelliit.

Tu tamen, Anna, pari auspicio, & muliebribus armis
Borbonum reprimas; Britonumque affuetæ trophæis
Pectora sustineas. Fracta infelicibus aufis
Ornabit vestros, ingloria præda, Triumphos
Canities Lodoici. O! si viætricis Elisæ
Menti surgat imago; laboribus aspera belli,
Gesta Patrum recolens laurosque, Britannica pubes
Ardet adhuc; notumque Regens quid fœmina possit.

D^s. Edwardus Baro de Dudley & Ward
e Coll. Magd.

Laus

Laus Matheos.

H. Quid terris ultra segnis moror? æthera pennâ
Non humili tranare libet. --- Dudum ardua cœli,
Errorem Lunæque vagum, & Titania regna
Lustravi. Dubios O! Tu rege numine nifus,
Phœbe Pater, pandasque iter & vestigia firmes.
En levis ut videor ferri per inane! recedunt
Terræ, urbesque, nigrâque aer fuligine crassus.
Æternæ lucis tenues immergor in undas,
Perpetuumque diem; propius datur arva tueri
Lunaris salebrosa soli, flammantia Martis
Ora, Jovis comites, & denso milite cinctum
Saturni sydus, vastis informe ruinis.

S. Quid dignum tanto feret hic Promissor hiatu,
Qui terras cœlo miscet, seque inferit astris?
Vexat amor Cynaræ miserum? captumne Puellæ
Infidiis torquent primæ fastidia Lunæ?
An rerum causis intentum dira phrenefis
Invasit? certe horrendum furit! (*ad H.*) ô Bone, quin Tu
Fare age, siquid habes Musis & Apolline dignum.

H. Ut verum fatear, me rerum exquirere causas
Usque juvat; nec at Ipse moror, si carmina poscis.
Quæ tenerum placido docuit *Silenus* in antro,
Protinus expediam. *S.* Ficti primordia mundi
Scilicet expones, aut sydera vorticis acta
Turbine, clinantesve atomos triplexque Elementum,
Semina Formaive & inertis Materiai.

H. His majora quidem (nec & hæc didicisse pigebit)
Silenus cecinit; quâ primum stella feratur
Vi prorsum, dein solis amans cogatur in orbem,
Pondere quæque suo librata & conscientia *Phœbi*.
Quis cœlorum ordo; variis qui tempora claudant
Limitibus motus; mutatisque Astra reducant
Phafibus; & Venerem Phœbenque in cornua curvent.
Impete quo Tellus urgetur; ut usque potentem
Spectat amica polum, Phœboque obvertitur almo:
Quæ noctis lucisque vices; queis volvitur Annus
Cardinibus, formamque novat. *S.* Te valdius ipso
Ista quidem novi: namque olim sæpe Magister
Monstravit mihi Solis iter; quâ Sirius ardet,

Quâ

Quâ tardus reptat Cancer, solemque moratur ;
Quâque diem Gemini producunt ; doctus in ære
Alcimedon quicquid cælavit. Sæpius Hydram
Extimui, torvumque Bovem, rabidamque Leænam,
Et Ceti fauces, & hiantem immane Draconem,
Æquantemque, Axemque, Polosque, & Bellerophontem.

H. O mirum Astronomum ! species dignoscere rerum
Qui nescit veris, *Axemque* in signa reponit !
Divorum Interpres certe non doctior *Ille*,
Nuper *Ephemeridem* qui mirâ indagine torfit
Innocuam, Artifici Musisque infanda minatus !
Dum videt in Tabulâ fessi resoluta *Leonis*
Membra, furit ; *Phœbique* furens imberbis honores
Polluit, & *Clyties servatum* damnat *amorem*,
Atque Artes fatuus sacras, quas nescit & odit.

S. Quis ferat, Hobbesi, fastum horum ? Ego' huccine veni
Schoenobates, Magus aut Geometres ? H. Parcius ista
Ingenuis-nec nota prius tibi candidus audi.

Sidereas moles, Spatioque ostendere Mentem
Æthereo mistam, & radio describere mundum
Ille senex docuit ; stellæ momenta tabellis
Pingere, lineolisque vagas distinguere vires.
Mutantem formas Naturam sedulus arctis
Impediit nodis ; varios diagrammate vultus
Disponit, signatque notis ac ordine certo.
Hinc facile series annorum & temporis acti
Digerit in fastos, venturaque sæcula pandit.

Quod Stagiritam olim, quod te, Zabarella, fecellit,
S. Arcana obscuris doctum prætexere verbis,
H. Noste parum est-surfsum ut trahat undas Luna sequaces,

Inque vicem se subducens ad littora mittat.
Prolicant æstus cur Libra Ariesque tumentes ;
Cynthia plena inflat, decrescens mulceat æquor :
Ut blando tenues sol evocet igne vapores,
Instauretque udus fitientes Jupiter alveos.

S. Cur non & dubias Fatorum exponere leges
Pergas ? quæ faustam promittant sydera vitam,
Gaudia quæ minuant, quæ mortem fæva minentur ;
Quo curæ, quo læta Vénus se proferat astro ;
Quodcumque ære dato in triviis vagus explicat Augur ?

H. Sit tuus iste labor ; dic & cur mente procellæ

Præsentit

Præsentit Damasippus onus, cur flantibus austris
Langueat, atque æger grassanti torpeat Euro.
Quod mirere magis, ludorum expendere fortis
Præfagus pollet divinâ calculus arte;
Alea seu vocat ignavos in bella Togatos,
Seu chartis certare juvat. S. Tu spernis utrumque,
Callidus incautam nummis emungere pubem,
Fortunæque vices fallaci vertere cubo.
Sic tibi nota *Venus*! sic dura *Canicula*! Musæ
Grande rudimentum-Narres, si dicere fas fit,
Quæ docti sint prima, Conon, elementa laboris.

H. Quæritur ingenium primo, non litibus aptum
Ambiguis, facile aut levibus penetrabile curis;
Sed promptum, acre, tenax, & natum rebus agendis.

S. Invitis natum Musis & Apolline nullo,
Quale feri montes peperere vel ultima *Thule*.

H. Cui mentein Artis amor Laudisque incendit honestæ,
Se puer assuescat numeris; rationibus assens
Dividat in partes, spinosa problemata tractet.

S. Sic teneros ærugo animos, sic cura peculî
Imbuet; his cultus studiis quæ carmina scribet?
Scilicet infudat, queat ut servare suam rem.

H. Sic olim Romana stetit, *Quæstoris* iniqui
Dum non cassa fides, dum mens non læva senatus.

Mox opus *Euclidis*, sophiæ monumenta vetustæ,
Evolvat, teneatque memor, quæ schemata *Thales*,
Quæ *Samiusve* senex patriâ descripts arenâ.

S. Quinque annos fileat, juretque in verba Magistri
Jejunus; tandemque scholâ miser exeat, hirtus
Corpore, mentis inops, incultis moribus asper.

H. Hic molles firmat mentes labor; aspera corda
Mulcet amor Veri, atque ad publica munera format.
Tu canis interea formosam *Phyllida*, at illam
Nec vatis miseret, nec curat carmina *Phyllis*.
Haud gravis iste labor vacuo, nec inutilis Urbi,
Militiae, Nautis, Pictoribus -- S. atque Poetis,
Qui vocum inde queant mensuram promere. Mendax
Bibliopola virum sic laudat, vendere librum
Dum studet insulsum. H. Te raro, Cotta, sefellit
Emptorem. -- Juvenis rationum pondera suetus
Librare, in sylvis campisque exerceat artem,
Graphometrum normamque vibret. S. Sed tetra cupido,

D

Et

Et mala fraus absit generosâ mente ; fit æqui
Arbiter, & spectet vicini haud invidus agros.

H. Securus pictâ deîn ludat imagine mundi,
Finibus includat populos, loca diffita longe
Exploret, numerisque viæ compendia signet.
Sæva nec horrendi tractare negotia *Martis*
Pacis amans metuat (non spernit cætera durus
Has artes Mavors) in chartis muniat urbes,
Exiguumque levi cautus struat aggere vallum.
Castra locis ponat tutis-hic tendat *Ulysses*,
Illic *Æacides* --- Acies committat, & omnem
Effigiem belli calamo fine sanguine ducat.

S. Sim licet indocilis, non & Natura pufillum
Finxit ; in arma sequi non ipse inglorius armis
Ormondum ardebam; at blandi vetuere parentes,
Quos haud ars moveat, nec honesti præmia belli.

H. *Ormondum* sequere ; *Ormondum* comitatur euntem
Pallas, confiliisque ardentes temperat iras.
Non animi cæcâ fretus virtute ministrat
Dux grave martis opus: quanquam hunc quis adibit *Iberum*
Insanus? Juvenem docuerunt spernere *Musæ*
Fortunæ infidias, & iniquum eludere fatum.

Cum jam mentem ætas rerum & firmaverit usus,
Arte fecet teretemque *Globum* Conumque triformem:
Obliquos servet frustorum in margine flexus,
Seu diversus abit, coeatve volubilis error;
Linea quæque suas fortitur, & Area leges.
His clarum studiis *Tripolitam* (& quis fuit alter
Immensam certis numeris qui clausit arenam?)
His illum, celebrat quem *magnum Perga*, merentem
Musa mori vetuit, patrioque locavit Olympo.

S. Dignos laude viros -- sed quis dignetur honore
Heroum Vatumque, creat quos Jupiter æquus
Cognatos divis? patiens licet usque laboris
Affidui mens fit, nec cedat fama labori.

H. Improbis iste labor dedit altum vertice cœlum
Atlanti fulcire ; vigil dum spectat Orion
Stellarum obliquos cursus æthræque meatus,
Eripitur terris, notisque immergitur astris.
Sæpe breves nocuere moræ-fana ergo *Juventus*
Urget opus, veterumque premit vestigia solers,
Doctrinæ laudisque simul spe arresta futuræ.

Sit

Sit cave pura manus, mens integra ; Dia *Matthesis*
Naturæ *castis* animis mysteria pandit.

S. Quin vanos meditare dolos : illudere doctis
Siccine sperasti ? nugas, i, vende popello,
Pulverem anodynum, & Magicæ miracula Lymphæ,
Vimque datam Saxo speciem variare metalli.

H. Absit at ingenii levitas ; non garrula divæ
Lingua placet : *mores* amat hæc mentesque severas,
Abstinuit semper nugis & inanibus ausis.
Disce memor vires artis fructusque laborum ;
Quid rerum simulacra oculo depingat in imo :
Semita quæ lucis, seu saxo excussa nitenti
Obliquum remeet, fubeatve inflexa liquorem.
Jamque vitro certet formas inducere torno
Docta manus, tubulisque orbes aptare micantes.
Omnibus haud eadem lex est : junctura propinquai
Ampliat hæc artus culicis, simulatque Elephantem ;
Illa procul distans cœlo deducere sydus
Aptior, & specie majorem ostendere Phœbum.
Est, quæ cœlestes crystallus colligat ignes,
Quæ liquet æra jubar solis mentita ; nec unus
Constat honos cunctis ; sequitur vis certa figuram.

Quin Tu, Magne Paren's lucis, moderaris habenis
Palantes stellas, productum & flectis in orbem
Imperio (Docti *ellipsin* dixere) ; Cometes
Hanc amat ire viam facilis, nec nutibus obstat.
Tu das jura polo ; duce Te Natura tenorem
Servat, & inventas aperit Mens ordine leges.
Pectine Tu citharam pulsas, at ovantia ducens
Agmina *Mercurius* levibus vacat usque choreis,
Dum læti terris dicunt Tibi carmina vates.

S. Nec nos *Phœbeas* unquam contempsimus artes :
Quis magis excoluit ? si sit Diis orta *Matthesis*,
Sint faciles Musæ, sis Tu modo dexter Apollo,
Hinc olim meritas solvam Tibi carmine laudes.
Savilii decus & doctam celebrare senectam
Wallisi sumam, tibi, *Granta*, & amabile nomen
Neutoni ; se non alio plus Anglia jactat.
Stabit Honos *Arti*, rutilo dum sydera cœlo
Labentur. H. Stabit, dum Sol reget æthera nutu,
Volveturque ingens, quem doctis explicat, Orbis.

Carolus Hancocke Arm. fil. } è Coll. Ball. Sup.
Johan. Sedgwick Arm. fil. } Ord. Commens.

Georgius Angliae Patronus.

Arma graves latè populos, sævique tumultus,
Arma vocant Musas; & Tu, *Sheldone*, canoros
Aonidum numeros poscis, vatumque labores,
Et rupto tandem reseras Tua limina *Jano*.

At vix alma Quies celebrata, & postibus enses
Fixi, & perpetuo devinctæ föedere Gentes;
Ecce iterum concussa Fides, odioque recenti
Cuncta retro turbata fluunt: fremit undique bellis
Attonita *Europa*; unà acres ardescit in iras
Austriacusque ferox, atque insatiabile pectus
Borbonidæ; tum cunctæ adeo concurrere Gentes,
Et junctis sœvire opibus: sonat *Itala* tellus,
Alpinæque arces, & nunquam immunis ab armis
Flandria; jam canos turparunt sanguine fluctus,
Et volucrem tardant objecta cadavera *Rhenum*.
Interea toto densantur carbasa ponto;
Immensumque *Atlantem*, & quas *Iber* aspicit undas,
Mille cavæ scindunt puppes, mille agmina portant
Bellantum, atque uteris fatalia fulmina cæcis.

Quem tamen incertis animosa *Britannia* rebus
Advocet, ultorem *Lodoici* & ovantis *Iberi*?
Quem galea *Mavors* munitum, & pectore forti,
Ducat in oppositas acies? Cui cœrula ponti
Imperia, & validum cedas, *Neptune*, tridentem?

Salve, invicte *Heros*, *Annæ* dignissime *Conjux*,
Tu præfens in vota veni; Tua poscimus arma,
Quotquot *Hyperboreum* *Virvedrum* atque humida *Vectis*
Claudit, & alma sinu locuplete *Britannia* nutrit,
Gens affueta armis, hostique inamabile nomen.
En! Tibi non tardi summos largimur honores,
Sive acies vocet, & firmi certamina campi,
Atque equitum peditumque labor; sive æquore vasto
Navigia accensa, & mediis *Mars* excitus undis.

Non Te, belligeris quæ tot se jaçtat alumnis,
Cimbria; degenerem tulit, absimilemve suorum;
Nec Tibi pectus iners, & detrectantia Martem
Corda dedit: sed dura ævo *Bellona* virenti
Acribus effinxit studiis, inque arva tenellum
Duxit, & in patrios montes, docuitque sonantem

*

Flectere

Fletere equum, & certa torquere hastilia dextra.
Vidit Marte novo *Wismara* armisque superbum
Per campos juvenem, prima agminaque ense prementem.
Viderunt *Sueci*, & gelidus tremor ossa fatigat,
Ne lætam retro fortē atque faventia vertat
Fata puer, partasque agitet de vertice lauros.
Ecce procul medios *Frater* delapsus in hostes,
Quem gladii centum, & centenae cominus hastæ
Circum humeros & colla premunt; fluit artubus imber
Sanguinis augusti: frustra Ille acerrimus ensem
Huc illuc rotat obluctans, minuitque periculum
Paucorum exitio: telis tamen usque fatiscit
Obrutus, & cedit numeris. At non Tua frustra
Visa manus, *Georgi*, nec inania tela labanti
Pro Rege intorques, neque fortuna obstitit aufis.
Quot Tu illæsus, ovans, prosternis corpora ferro
Suecica! quot per Te incolumis dat funera *Frater*!

Hæc olim; hic primis ingens honor additus annis.
Nunc animo majora moves; nunc acrior hostis
Debellandus adest; nunc *Annæ & Conjugis* arma,
Idem per terras, idem alta per æquora ductor,
Dirigis imperio; nunc fata *Britannica* firmas.

Namque olim longæva *Druis*, dea præscia veri,
Quæ nemora & charis servat Querceta *Britannis*,
Dum movet ora sagax, venturaque fata resolvit,
Tum cum odio infesto bellisque lacefferet *Anglum*
Cimber, & alterno maduissent sanguine campi;
Illa in secessu arboreo, sacræque sub umbra
Ilicis, alta sedens, hæc edidit: ‘O mihi gentes,
‘*Albion*, ante alias charissima, nunc spolia ista
‘Induis, occisoque insultas ardua *Dano*.
‘At non hoc seri gaudebunt Marte nepotes,
‘Cum *Cimbris* demissus avis, & stirpe *Canuti*,
‘Venerit olim Heros, Tibi tunc gratissimus Hospes.
‘Illi Tu dona, & sanctos cumulabis Honores,
‘Connubioque volens, & regni parte beabis.
‘Quas Ille in terras classesque atque agmina ducet
‘*Angligenum!* ah quantum audaci, Mea Patria, *Dano*
‘Debebis! vix Tu ipsum animo & pietate decorum
‘*Cappadocem* magis, aut ipsam veneraberis *Annam*.
‘Tum vos, sublimes sylvæ, & (mea gaudia) *Quercus*,
‘Ibitis immensum in pelagus, perque omnia late

'(Victricem in classem fabricatæ, altasque carinas)
'Æquora, vester erit quocunque in litore portus.
'En fugiunt *Senones* disiecti, & *Iberus* ab alto
'Navita subducit fractas intra vada puppes,
'Et sese pavidus terra interiore recondit.

D^r. Bourchier Wrey Baronettus,
ex Æde Christi.

Expeditio Ormondiana.

DUM clades *Lodoico* ultrix *Europa* minatur
Fœdera terrarum violanti; & sceptræ *Philippo*
Furtiva extorquet *Cæsar*; dum decutit arces
Athlonius, quaue *Eridani* sonat unda, catenas
Vandomio *Eugenius* meditatur, & intonat armis:
Te pariter pugnæ assuetum, fortissime Ductor
Brutigenum *Ormonde*, & Socii pars maxima *Belli*,
Mens generosa aliquid jamdudum invadere magnum,
Sternere cæde Viros, aut cingere mœnia flammis
Extimulat, pectusque accendens nobilis ardor
Torquet inexpleto rigidi *Mavortis* amore.

O si Te sequerer per tela, ignesque sonantes,
Non indignus *Avis*!

En! video ut fulcas instructis navibus æquor,
Hærent dilecto lateri agglomerata juventus,
Saxonidum flos & virtus, gensque aspera *Belgæ*,
Scotorumque tremenda phalanx, quos justus in hostes
Fert dolor, & merita *Lodoix* exasperat ira:
Scuta virūm, galeasque, & signa undantia longe
Glaucus *Nereidum* pater, *Oceanique* puellæ
Mirantur, nemore in picto dum ferreus hastis
Ordo riget, puppesque armis radiantibus horrent.

Stat *Rhedycina* procul lacrymans, animoque revolvit
Landarum strages, jugulo ut non inscius ensem
Acciperes, vitæque oblatum munus honestæ
Oderis indignans; tremit anxia Diva periclo
Præterito, amotique expallet imagine lethi.

Interea *Hesperios* tractus, & litora verris
Qua *Tagus* auricolor pretiosas volvit arenas,
Herculeasque legis *Gades*, æstumque frementis

Gurgitis

Gurgitis intortum, spargisque incendia circum
Urbesque & portus; *Hispanus* inutile pondus
Projicit infrendens hastæ, gressuque recedit
Elato, tremuloque minax obmurmurat ore.

Tu victor diverso avulsas litore prædas,
Et nardos *Arabum*, & sudorem corticis uidi
Fragrantem defers, lentumque senilis *Jacchi*
Humorem, pictisque animata *Aulæa* figuris:
Mox immaturas auri nascentis arenas,
Gemmarumque ignes lucentibus avehis undis,
Occidui spolia ampla *Orbis*; confusa metallum
Calcatur moles, flaventi classis acervo
Pigra gemit, rutiloque laborat pondere *Tamus*.

Talis *Theſſalicâ* Heroas deducit in *Argo*
Æſonides, taurosque domat fumantibus ignem
Naribus efflantes, direptoque *Ariete Phryxi*
Exultat, tremulisque metalla comantia nervis,
Et rigidæ fulvos lanæ divellit amictus.

Jamque Tibi reduci *Musarum Altaria* fumant,
Vocales inter lucos, sylvamque canoram;
Qua juga *Parnassi* vitreis fons irrigat undis,
Affurgunt templa, & florentes ære columnæ
Splendent navali, fertisque recentibus halant;
In medio Tu *Divus* ovas, & cinctus Oliva
Lauro intertexta, flammantia culmina *Iberum*
Navesque ambustas, & stratas despicias arces,
Et subjecta tuis *Neptuni* Regna carinis.

Richardus Hopton Armiger,
ex Æde Chr. Sup. Ord. Commenſ.

Anna

Anna Regina.

O Diva, docto pollice barbiton
Movere solers, five epos arduum
Bellona deduci requirat,
    Seu faciles *Cytherea* cantus;
Huc, si quod audes insolitum melos,
Accede præsens: quicquid acuminis,
    Thalia, calles, rite poscit,
    Non tenui celebranda plectro,
Anna, inter ævi lumina pristini
Perenne nomen; seu subeat vices
    Pacis ministra five belli,
    Materies habilis Camœnæ.
Videsne quantis plausibus infremat
Britanna pubes? quo studio impiger
    Civis feratur? quas amato
    Deproperet capiti corollas
Ritu priorum? quam vacuus metu,
Curisque liber, rura virentia
    Pererrat, & ludicra magnæ
    Instituit simulachra pompæ
Dulci renidens Rusticus otio?
Nec horret altum Nauta secans mare,
    Ne *Gallicis* addat phaselis
    Divitias pretiosiores.
O *Anna*, leni quæ moderamine
Flectis *Britannos*! Tu, bona, partium
    Compescis iras, diffitosque
    Concilias animos Senatus.
Dilecta Princeps! cujus amabile
Gens nomen ornat laudibus æmulis;
    Quantum nec *Augusti* Quirites
    Nec *Caroli* redeuntis Angli.
Non *Frater* æque, Diis licet additus,
Donavit artes juraque civibus;
    Non per remotos victor agros
    Arma tulit potiore signo.
Quot *Tu* tyrannos, fulmine bellico
Instructa, terres? quot, Pia, supplicum
    Audis querelas? quas per oras
    Addis opes, animosque præsens?

Fatale *Gallis*, & lacrymabile
Nomen *Ludovico*: haud ita gentibus
Quas *Mosa* lambit, quas sonanti
    Teutonicus rigat *Ister* unda.
En! picta celsis carbasa pupibus
Late secundos excipiunt Notos:
    Quas pube confertas *Britanna*
        Per medios equitare fluctus
Dum forte spectat *Cantaber*, *Indicas*
Qui classe gazas lata per æquora
    Portare suetus, sæpe dudum
        Angliacas metuit triremes:
‘*Hispana tellus*, quæ Superi Tibi
‘Minantur, inquit? ‘*Tegravisaaspera*
    ‘Resorbet æstus in pericla
        ‘Sat Veteris memorem procellæ.
‘Cernis gementem nave *Britannica*
‘Fervere pontum? cernis ut *Africas*
    ‘Velis per undas explicatis
        ‘Æquoreo dominatur orbi
‘Princeps *Elizæ* laudibus æmula?
‘*Eliza* tristi secula postera
    ‘Docebat exemplo, refringi
        ‘*Hesperias* potuisse vires.
‘Quas *Illa* clades pupibus intulit
‘Vindex *Iberis*? quot spoliis grave
    ‘Accrevit æquor? quot recluso
        ‘Texit Avos Atavosque fundo?
‘Rufus subactis fluctibus altera
‘Classis triumphans, lævum iterum Tibi
    ‘Intentat omen: Tu secundo,
        ‘O Patria, haud coitura Marte,
‘I pacis ultro foedera bellicos
‘Poscas *Britannos*; neu male pervicax
    ‘In arma cogas, excitatam
        ‘Auspicio meliore, Gentem.

Thomas Cowslade, ex Æde Christi
Superioris Ordinis Commissaris.

Regina Periscelidis Præses.

TE, canimus, *Vinsona* Domus, Teque, *Anna*, nitentem
Bellatorum armis, & majestate decoram
Terribili, pulchrè horrendam! dum ducis Ovantes
Regesque, Heroasque, & festas Ordine *Pompas*.

O si *Denhamii* numeros, Geniumque potentem
Annueret Phœbus, parilesque in Carmina vires,
Ut vos, dilecti colles, & amœna vireta
Æterno versu celebrarem; ubi lene tumescit
Ascensu facili, mediaque è valle supinus
Crescit apex; subter sinuoso gurgite *Thamus*
Urget iter lascivum, & tardis flexibus errat.

Tu quoque Partem opere in tanto, charissima, haberet
Annorum Nutrix vernantūm *Ætona*; querelas
Tu balbas formâsti, atque incunabula Musæ,
Impubem fingens nifum, & tentamina Pennæ.

O fortunatas Arces, quas *Anna* benigno
Conspectu beat, & blando tutamine firmat!
O multum dilecta Domus! quâ sœpe solebat
Anxia, secessu molli componere curas;
Sive agitare feras, succinctæ more Dianæ,
Venatrix, pendentive errare in Tramite, valles
Mons ubi despectat pronas, comitatur euntē
Oreadum formosa cohors; Illa ardua Nymphas
Incessu superat sublimi, atque eminus Urbes
Prospicit, & tractus Terrarum, & jam Sua Regna.

Salve, Diva, Tibi submittit *Georgius* ultro
Cæfareumque Agmen, fœtamque Heroibus Aulam,
Et Frameæ Decus, & Signum immortale *Draconis*:
Agnosco Trabeam Augustam, Cristasque Comantes,
Stellatumque auro pectus, colloque Monile
Demissum niveo; viridanti ut luce Smaragdūm
Ardet *Eques*, squamisque riget gemmantibus *Anguis*!

Qualis ubi *Æneas* maternis fulsit in armis,
Magnanimūm attollens humero monumenta Virorum,
Et chalybe incisas pugnas, simulataque bella
Cæsaris, Æquoreosque rubentes sanguine campos,
Fatidicos rerum Annales, Fastosque futuros
Romanæ gentis, famamque & fata Nepotum.

Errantes

Errantes Equites fileat jam vana Vetustas,
Carcere qui Magico, Castrique ambagibus arctis
Inclusam, immeritis *Dominam* solvère catenis:
Nequicquam Fraus cæca, & vis impervia Claustrum
Captivam tenuere, & inextricabilis error.

Sub Duce fœminea, veros tolerare labores
Jam discit Miles, Martemque accedit ad arma
Ecce iterum formosa *Venus*, *Paphioque* triumphat
Regum animosa Phalanx *Cesto*, & potiore superbis
Bellantum exuviis fruitur *Gestamine Vittæ*.

Quis vero procul Ille *recenti* insignis honore?
Victrices hederæ, & florentia tempora Lauri
Corcenses cingunt, surasque *Periscelis* ornat:
Malburium agnosco, cui tendit *Belgia* palmas;
Malburio, *Auriacum* luget minus Illa, recepto.

Huic addit sese comitem *Russellius*; olim
Magdala quem fotum gremio, & pietatis amore
Simplicis imbutum, peregrinis credidit oris
Secura: Ille animum generoso incoctus honesto,
Virtutisque tenax Patriæ, Fideique Britannæ,
Pontificum scelera, & perjuria sancta Cuculli,
Relliquisque, Crucesque, & Adorea Numina spernit.

Nunc O! qui Heroas æterno foedere junctos,
Et conjuratos *Equites* contundere *Gallum*
Fastus *cœruleo* decorasti *Cruris Honore*,
Rursus oves *Edoarde* ingens, Ecce! *Anna*, *Philippæ*
Par vestræ, avulsa regali vertice Laurus,
Ductoresque refert vinctos, *Rhodanoque* subacto,
Borbonia exultat strage, immanique ruina.

Edwardus Rolt Eq. Aurati Fil.
è Coll. Mert. Sup. Ord. Commens.

Jus

Jus Piscaturæ Anglicanum.

O Thameſi humentes inter gratissime Divos
Oceano, quo non aliis per pingua culta
In Mare purpureum formosior influit amnis;
I, propera ad virides Neptuni nuntius arces,
Cœruleamque domum, & pendentia pumice tecta,
Imperiumque refer liquidum, camposque natantes
Subjectos Annæ, qua se diffusa per orbem
Æquora producunt, falsisque ambagibus errant:
Cernis Naiadum ut glauca stipante caterva
Pandit opes varias Tethys, & vitrea dona;
Ut fragilem innectit capiti Galatæa coronam,
Coralii intexens ramos, gemmasque virentes,
Virgasque auratas, & frondescentia saxa?

Non ultra datur Oceanum vexare carinis
Prædoni, Angliacisve errare licentius undis;
Ipse odit Gallus fraudes furtivaque bella:
Jam securus ovat pelago Piscator, & udum
Urget opus, revocans cassem & stillantia lina;
Jam gravidas implet naves, tutusque reportat
Frigore fccatam prædam, squamisque rigentem,
Æquoram gazam, & spolia fluitantia Nerei.

Alter erit Dracus, jamque alter gentis Iberæ
Ralæus terror; Tuque O, quem Dania terræ
Credidit Angliacæ, thalamo dignate superbo
Reginæ, & socium Nerei partite tridentem
Innumeri Ducis instar eris, dum vindice classe
Afferis imperium pelagi, nec fulmine inani
Cœruleos vibras fasces, sceptrumque trifulcum.
Consortem agnoscens Dominæ gens humida ponti,
Exultat circum Glaucus, Panopæaque Virgo,
Nympharumque agmen viride, & chorus omnis aquarum.

Jamque viam lætus vitream, Neptuniaque arva
Navita sulcabit: fitientes vifere fines
Sive libet, qua terra rubet, quaque axis inustus
Torrida deplorat nimii vicinia Solis;
Aut tardum si cogat iter, qua frigore fluctus
Concrescunt, velisque rates glacialibus albent:
Qua Pelago incumbunt variarum monstra ferarum

*

Terribiles

Terribiles formæ, Proteique exercitus ingens
Phocæ, Porcique, atque immania corpora Cete.

Quis tamen hic mugitus aquæ, ventoque silentē,
Cur tumidi affurgunt sinuosa volumina ponti?
Undarum incursu Balæna *Britannica* fluctus
Impellit; terram credas innare revulsam
Cum populis simul errantem, confusaque regna:
Non illi sese quævis malè credula puppis
Audeat objicere, aut caudæ dolitura flagellum,
Aut capitis robur, dorsive tumentis in auras,
Funditus eversos nautas lugebit, & alto
Gurgite submersam pinum, extantemque carinam:
Piscator validâ contorquens missile dextrâ
Eminus exitium meditatur; it hafta per aspram
Squamarum loricam, atque infixa ossibus hæret:
Omine quo firmans animum lætata juventus,
Imbre premit denso jaculorum ingentia dorsi
Et laterum spatia; arrectis riget horrida telis
Ferrea sylva; rubet latè fuso unda cruore
Discolor, & sonitu horrendo maria alta tremiscunt:
Vulneris impatiens se ponto Bellua miscet,
Sanguineumque vomit confossis naribus æquor,
Consciaque instantis fati, & moritura requirit
Cum gemitu terras, vitamque in littore ponit.

Qualis, ubi *Andromeden* manicas & vincula passam
Eripuit *Perseus* monstri impendentis hiatu,
Exarfit fera, stridentique è vulnere fluctus
Inficiens tabo, nunc se sublimis in auras
Attollit, nunc condit aquis, & turbat arenas.
At victor regnum dotale accepit, & ipsa
Fit virgo grati, pretiumque & causa, laboris.

Tuque O! quæ pariles dudum *Regina* triumphos
Promittis, *Lodoici* animum fractura minacem,
Nutantem, cui sola potes succurrere, Mundum
Imperiis moderare, & amico Numine firmes.

*Thom. Strangeways Arm. fil. ex Aula Cervina
Sup. Ord. Commerc.*

Gymnasium.

SI quis ad Alphei ripas certamina currūm,
Aut juvenum in Circo solennes ordine ludos,
Captus amore legas; ades huc: *Rhedycina palæstram*
Nec minus auspiciis superum nec honore carentem
Instituit; quanquam luctā non fingere pubis
Corpora, nec curet crudo decernere cæstu.

Quis mecum *Angligenas* studio instaurabit equestri?
Quod Lapithæ docuere suos, quod Achaica pubes
Rettulit in patriam: seu sese eques obvius hostem
Ferret in armatum, aut rapidis è carcere bigis
Invectus cursu præverteret Elidis amnem.

Ecce! equus *Eboracum* genuit quem mater ab alto
Semine, qui candore nives, qui cursibus anteit
Martis equos bijuges, & agentem tempora currum.
Continuo juvenis facili citus impete saltūs
Emicat in dorsum, & raptis dominatur habenis.
Altius ingrediens sonipes sua crura reponit
Luxuriāns: ubi fudit eques calcaribus armos,
Durior imperio lori; insultare superbis
Gressibus in numerum, ac irasci in fræna coagit.
Deinc init gyros, æquatos orbibus orbes
Impediens, & curva fugæ simulachra retexit.
Mox per aperta volans, eques ut proclivis in ictum
Increpat, haud plantis pernicibus æquora signat.
Ut medio objectis in morem funibus hæfit
Fervidus, adductis jussus subsistit habenis:
Aut super arrectum dum sese impune reductis
Cruribus impulerit, librans se corpore recto
Reddidit incolumem saltūs eques impete fracto:
Nec manus auxilium nitens cervice poposcit.

Quidni etiam choreæ, quondam inter sacra Deorum
Et Jovis ante aras, & Diis comitantibus ipfis,
In lucis habitæ; quidni hæc sub limina inirent
Limina Musarum, & præsentis Apollinis arcem?

Hic celer ad citharam juvenis gradibusque pererrans
Compositis, picto vestigia ludat in ostro.
Sed genuum flexus, & se torquentia leges
Brachia ad inumeras, & agentem munera dextram,
Seu junctis manibus, seu se diductus in orbem

Quisque

Quisque suum tulerit, gressusque instruxit eundo,
Dicere cui versu est? oculos per mille sequendo
Falleret ambages gratus spectantibus error.

Absint at choreis niveâ cervice puellæ:
Quis silvis tædas, stipulis arentibus ignem
Intulerit? quid quod juvenes decernere ferro
Sæpe jubent, non hæc quæsito in munera telo,
Sed patriæ in decus, ac veterum virtutis Avorum?

Quocirca his ludis congressos cominus ense
Cernere erit; citharam siquidem mutaverit arcu
Cynthius, & gaudens plectro quatit ægida *Pallas*.
Non tamen hic hastâ aut longè fallente sagittâ
Certatur: per mille sciens se ducere flexus
Dextra rotat gladium, genus in quodcumque nocendi
Extuderint fabri, sive obvia findere plagâ
Obtusum à tergo, seu ductus acumine mucro
Transmissus facilè costas eat, inficius ictûs.

Aspice ut in digitos pugnantum arrectus uterque
Constitit, & sublatum unâ confurgit in ensem
Ictibus invigilans, oculosque in vulnera servant.
Hic ferit in latus, hic alternus inermia strinxit
Tempora; nunc ambo simul immisisque morantur
Verberibus, pugnæque æquatâ forte recedunt.

Nec mora: protensis in mutua pectora telis
In numerum trudunt; capulis illusa resultant
Vulnera, dum primum subsidens poplite uterque
Se dedit in plagam, aut retro collegit in arma.
Sæpius incautis haufit memor ora cicatrix;
Dum circum crebris gladius caput ictibus errat.
Plurimus, hostili mucro cui summus inhæfit
Implicitus capulo, dextram miratus inermem,
Ante ora erubuit decussi dedecus ensis.

Adamus Ottley, Arm. fil.
ē Coll. Ball. Sup. Ord. Commerc.

Historia

Historia Clarendoniana Oxonii edita.

C. Domus ! O sacræ, *Sheldonia* munera, sedes, |
Deliciæ Musarum, & doctæ cura *Minervæ*,
Augusti salvete Lares ! qui scripta quieto
Excipitis gremio, & secli monumenta vetusti.
Vobis mille typi, & præli fœcunda supellex
Dispositas ornat cellas ; partuque secundo
Aucta cavet, ne dira bonas absumperit artes
Invidia, aut tenebris damnârit senior ætas.
Tuque adeo, Decus *Aonidum*, sanctissima Moles,
Sublimis tolles ævo secura perenni
Mœnia ; dum charis steterit sua gratia Mufis,
Sheldoni dum vivet Honos, & Gloria *Felli*.

D. Vos, Animæ illustres, sacri decora alta tiaræ,
Nobile par, quos idem alacres tulit impetus Aram
Felici auspicio, & doctas tutarier arces ;
Vos si tangat adhuc antiquæ cura *Parentis*,
Despicite, ut studiis felicibus undique fervet
Oxonium ! qui vestra exercent præla labores !
Cernite, ut *Aoniis* Custos qui præfuit olim
Sedibus, & patriæ & vestrûm tutela, *rebelles*
Detexit *Scriptor* fraudes ; æternaque vestris
Legavit monumenta typis ! ut laude perenni
Donârit *Caroli* nomen ! *Caroloque* fideles
Extulerit turmas ! & Vos numerârit in illis !

C. Certè opus egregium narras, quantum auguror; olim
Nam mihi perspectum est, quo vocum pondere ! quali
Ingenio pollens, *Hobbesi* dogma refellat !
Et prodat malesanum, exutâ pelle, *Sophistam* !

D. Custos Ille acer veri rigidusque satelles ;
Ille idem calamo præsens atque ense tueri
Et Patriam, Patriæque Fidem ; seu triste venenum
Leviathan funesto, immanis bellua, rictu
Spargit ; seu populi fluitantia pectora *Gracchus*
Seditione malâ, & falsis terroribus implet.

E. Semper ego patiens istorum auditor ? inertes
Obtundi usque finam nugis mendacibus aures ?
Huncine laudari ? quem multo crimine turpem,
Quem prudens populi violantem jura Senatus
Proscriptum patriis arcebat finibus ? ævum

Ut traheret nostro procul orbe inglorius exul?

C. Et quæ causa Patres tantas decernere poenas
Impulit? aut quonam duras molimine fortis
Vir meruit magnus? meruit certè haud leve crimen.

D. Crimen erat nimium meruisse. ergo acer in armis
Eminuit contra? & civilibus obstitit ausis?
Et Caroli vexilla, & fata extrema secutus?
Ergo Carolidae peregrina ad litora pulso.
Hærebat comes assiduus? studioque fideli
Angligenum fovit spem, reliquiasque *Stuartum*?

C. O Patria! O minùs eximiis virtutibus æqua!
O ingrata Parens! nimiumque oblita Tuorum!
Frustra. Hic parte sui vivet meliore superstes,
Atque hæc perpetuum stabunt monumenta per ævum.

D. Et merito. fidus Carolo cum talia vivo
Præstiterit, tales defuncto instauret honores.

E. Quàm meliùs fineret sub opacâ nocte latere
Invisos Manes! *Anglisque* inamabile nomen!
Cur importuno tacitos malè sedulus urget
Officio cineres? cur dudum obducta recludit
Vulnera? sopitosque odii rursum excitat ignes?
Quod tantum tibi si placeat *Regalis Imago*;
En! tibi veracis divina volumina *Titi*,
Affiduâ volvenda manu. calamo ille fideli
Ingenuus pinxit decus hoc infigne *Stuartum*,
Deliciasque tuas. D. En! cor pectusque *Britannum*!
En! Patriæ fautorem! & libertatis amantem!
O Te sub teneris quem fovet Avunculus annis
Ludlius! gremioque Parens eduxit *Anyntor*!

E. Argutos, I, sparge sales festivus, & acri
Indulge ingenio; sed nulla unquam arguet ætas
Me mihi dissimilem. *Manus hæc inimica tyrannis*
Semper erit, semperque fuit. C. Nec amica tyrannis
Hæc manus: at *Carolum*, nisi servantissimus æqui
Extiterit, tecum stygias damnabo sub umbras.

E. Ille æqui servans? aut quisquam atrociùs unquam
Sæviit in patriam prædo? populove cruertos
Asperiùs fasces, inhonestaque vincla parabat?
Cujus ob auspicium infaustum tot funera mœsti
Vidimus, & madidos cognato sanguine campos.
Dum fratri occursat frater, natusque parenti,
Alter in alterius vibrantes pectora ferrum.

*

H

Dicite

Dicite vos, Animæ ingentes, quos misit in arma
Dulcis amor patriæ, laudisque arrecta cupido,
Lamberti, Essexique Umbræ, & Stanfordinia virtus !
Dicite, quo Sacras temeraverit impete leges
Effrænis ! rueretque ardens per fasque nefasque !
Quales ille autor clades ! quantosque tumultus
Intulerit ! miseris quæ vulnera fæva *Britannis* !
Vulnera adhuc lugenda. C. Evidem lugenda fatebor.

D. Et Vestro debenda gregi. neque detrahere ausim
Hanc laudem Heroum titulis, quos prodigus effers
Infidos *Carolo*, atque rebellia signa secutos.

O sanctis instructa dolis ! & texere fraudes
Docta cohors ! populumque levem lactare perita
Illecebris ! animosque vagos avertere mitis
Imperio *Caroli* ! quod ni mens læva fuisset,
Ni sua nescierint *Britones* bona ; quanta benignis
Cæsaris auspiciis adolesceret *Anglica* pubes !
Quam faciles tali aspiceret sub Principe Divos !
Ille suos plusquam patrō dilexit amore
Anglienas ; Jura afferuit, Legesque, Fidemque
Strenuus, & sacræ decus inviolabile Mitræ.

C. Quām placidos sensit felix Ecclesia Soles !
Ut caput extulerit, *Carolo* Duce, & Auspice *Lando* !

E. Scilicet Hic primis haufit maturus ab annis
Romani documenta *Patris* : didicitque fideles
Discipulos, *Calvine*, tuos ultricibus iris
Exagitare minax ; castisque inferre parabat
Ridiculum cultum commentaque Numinæ Templis.

C. Plus æquo incaluit, fateor; nimiumque Sacello
Imposuit ritum, *Ausoniæ* quasi deditus *Aræ*.

D. Quin parce ambiguo Proteus illudere vultu ;
Nec tibi diversus dubiusque erroribus actus
Huc illuc temerè fluites. nec fama verendi
Præfulis, aut probri metuens, aut indiga laudis.
Antiquæ Ille tenax Fidei, instaurabat honores
Ingenuos Templis; solennemque ordine pulchro
Disposuit cultum, pompaque & fæce remotum.
Ille tuas, *Rhedycina*, artes promovit; & auctas
Fovit opes, stimulos addens & præmia Mufis.

C. Da veniam, errorem agnosco, mentemque prior
Sumo iterum; nec erit potior, Te judice, *Laudus*.
D. Urba-

D. Urbanum natura tibi & versatile finxit
Ingenium ; parili comis Tu carmine *Laudi*
Martyrium extolles, & inustum stigmate *Prynum*.
Mox & *Lindseium*, genere & virtutibus amplum,
Committes *Hewsono* ; arctæ qui in limine cellæ,
Dente brevem educens pellem, filumque perungens,
Taurino corio soleas fulcivit iniquas.

E. Nimirum ille *Tuus* tibi talia suggerit *Autor* ;
Invidiâque ardens obliquo scommate stringit
Acrem Marte Virum. O scriptor fine fraudibus æquus !
O Fidi Annales ! & pagina nuncia veri !
Scilicet hic humili ducentem ab origine nomen
Cromwellum patriâ tintum fornace reponit,
Et crassæ cyathos fundentem in dolia vappæ.
Eximiam interea virtutem ---- *D.* Siqua fuisse.

E. Lividus obscurat, reticetque ingentia facta.

C. *Cromwelline* tacet laudes ? quo clarior alter
Non fuit *Angligenum*, nec bello major & armis.

D. Sed neque *Cromwello* præconia justa recusat
Largiri ; nec si vindictâ & fraudibus usum
Narrat, mollem etiam vel inertem ad prælia fingit.
Verax Ille hominum nullo discrimine mores
Gestaque describit : non laudes fautor amico
Arrogat immeritas, non hosti detrahit æquas.

C. Egregium historicum ! quem nec de tramite recto
Deturbat timor immotum, nec gratia flectit !

E. Tu verò, bone vir, dic cuius amicior adfis
Partibus ? in nostras tua nunc sententia voces
Inclinat facilis, nunc in contraria cedit.
Odi hominem ambiguum, duplices cui vafra vicissim
Pectora suppeditant sensus, mentemque bilinguem.
(*D.*) Hunc (*C.*) tibi, qui fundit coram mordacia liber
Jurgia, *Theritem* ancipiti præpono *Sinoni*.

C. Me non diffiteor studiis utriusque faventem ;
Nec (*ad E.*) Tibi displicuisse libens, sed nec (*ad D.*) Tibi
vellem.

Vellem in amicitias vos sic coeatis, ut ipse
Invidiæque odiique immunis amicus utrique.

D. Omnia nempe tibi placitura : ut födere blando
Discordes animos socies ; tu tigribus agnos
Immisces, ---- Afinoque Bovem conjungis arator.
Tu contrà obniti indocilis, quodcumque paratus

Ferre

Ferre jugum. Non sic olim Mavortia corda
Magnanimi *Heroes*, quos vividus impulit ardor
Per dubios casus, per mille pericula belli
Tutari *Carolum*, hostilesque retundere vires.
Non sic æternæ *Heroum* qui nomina famæ
Tradidit, ipse *Heros*: stabili sed pectore firmus
Cæsareis hæfit *Signis*; eademque fidelis
Insevit *Soboli* studia: hinc non degener *Hæres*
Editus, insequitur Patriæ vestigia laudis.
Ille pares animos, similemque per omnia famam
Æmulus ostentat; non *Illi* grande Parentis
Eloquium Calamusve deest; non rebus agendis
Felix confilium; dilectos omne fausto
Seu *Britonas*, præsensve suos tutetur *Hibernos*.

C. Sed ne adeo adversis animis certemus amici;
Nec ruat in varias discors sententia partes.
Ille idem qui vos tanta in certamina misit,
Nobilis *Ille Autor*, medio componet amaram
Officio litem, & suffragia diffona junget.
Illi Augustam Illustri de sanguine stirpem
Dicit, deliciæ & præsens tutela suorum,
Anna, decus *Britonum*. *E.* Placidâ dum pace volentem
Illa regit populum, & sceptrum virtutibus ornat;
Semper *Avo* illibatus honos, & gratia stabit:
D. Egregiusque *Heros Scriptis*. *C.* & *Stemmata* vivet.

Carolus Cave, Baronet. fil. } Ex Aede Christi
Jonathan Elford, Arm. fil. } Superioris Ord.
Johan. Dolben, Arm. fil. } Commensales.

Juvat

Juvat antiquos exquirere fontes.

SIQUID in nostrum quopiam sit ingenii, Academici, si qua cognitio Philosophiae, si dicendi & scribendi aliqua vis & potestas, si denique in optimarum artium, quibus dediti fuimus, studiis & disciplinis simus aliquid assequuti, totum hoc, quantumcunque est, veterum, à quibus omnia accepimus, laudibus enarrandis exornandisque summo jure debemus. Cum enim subeat animum Demosthenis facundia, & eloquentia Ciceronis nostra nec victa nec imitabilis ingenii vi; cum intueamur divinam Aeneida, & sacram Homeri paginam; cum ingentes contemplemur Aristotelis animi dotes, videamusque quantus in universa fuerit studiorum varietate & copia; quam scite Dialecticæ Rheticæque instituerit regulas, quam eleganter poetam effinxerit; quam sagax intimis naturæ operibus inveniendis, quam felix fuerit in explicandis, ut omnia demum arcana naturæ in lucem eruerit; dabitis hanc veniam, Academici, si eorum, quibus summa in hisce studiis laus etiam à nobis omnibus concessa est, autoritatem neotericis anteponamus. Quis enim è recentibus, ad veterum five Oratorum, five Poetarum, five, quod ipsi minus fatentur, Philosophorum ad famam processit? Elanguisse jamdudum Demosthenis vires, & sopitum doluimus fulgur. Aruit lenior Ciceronis ubertas, & divina illa volubilitas, qua populi rabiem, judicum religiones & Senatus autoritatem quocunque voluit convertebat. Sive ille divino quodam afflatu plenus periclitanti succurrit patriæ, five Cæsaris animum non ulla periculorum mortisve facie commotum in fletum & lachrymas emollit, simul cum illo lætamur, cum illo flemus, animique in quoscunque vult ille motus flexibles & sequaces ducuntur. At in defunctæ jam facundiæ locum umbra quædam & deformis imago successit, cuius affectatas ineptias & arentes eloquentiæ cognomine formulas non fine honesto quodam fastidio intuemur.

Quod ad veteris gloriam Poeseos attinet, nec necesse est ut hanc vobis commemoremus, quæ nec dignè satis possit commemorari. Clarius latiusque effulget tanti lumen ingenii, quàm ut ullos lateat, aut ab aliquo satis

comprendendatur. Quid autem de optimis nostræ ætatis dicam poetis, nisi & eos arte fere omni & ingenio instrutos ornatosque, tot & tanta canentes, tam feliciter ad arduas nitentes res, tam suaviter ad molles descendentes, tot & tam divinis abundantes imaginibus, tam acriter summa quæque sustinentes, ita tamen à sacrâ & æquabili Virgilii majestate aberrasse, ut humiles nimis enervesque aliquando videantur, aliquando tumidi inflatiique. Cum vero in medium proferamus Virgilii carmen, videamusque quanta cum arte, quaue eximia ingenii facultate omnes animæ motiones affectusque depingat, quam feliciter irarum odiique exprimat rabiem, quam leniter amoris & desiderii mollitatem imitetur, quam muliebriter modo amore modo irâ ardeat Elisa, qualem denique & quam humanum Heroa effinxerit, non iracundum illum & inexorabilem vulnera semper & incendia minitantem (est enim ea non hominum sed belluarum in se mutuò furentium fortitudo) sed mansuetum, justum, pium, misericordem, & qualem optaremus principem, facile cernendum erit ut quicquid in ingenio excellens, in studio elaboratum, in literis perfectum fuerit, id omne illius vigeat efflorescatque carmine. Quod quidem cum omnes admirantur, pauci fortasse imitentur, affequetur nullus.

Utcunque demùm erigat se, & insultet Stagiritæ cineribus recentium superbiam, utcunque suo glorietur Cartesio elegans ista cogitatrix Gallia, nunquam tamen à vetusto imperio Philosophum amovebunt, quamdiu ex hisce mœnibus prodeant indies tot illustria literarum præsidia & reipublicæ ornamenta. Gratulari nostræ juvat felicitati, qui studiorum principem, & contentionum nostrarum moderatorem fortiti sumus Aristotelem; Virum non de unâ solummodo gente aut unâ ætate meritum, sed cui tota respublica literaria clarissima sua debuit lumina, & futura adhuc posteritas debebit. Sive enim in ea descendimus quæ natura infra vestigia nostra deposuit, metallorum & vegetantium origines & aquarum fluviorumque incunabula, five inter ea moramur quæ iisdem naturæ regionibus nobiscum inclusa sunt, seu cœlum & Sydera intuemur, & properantis mundi volubiles cursus; ille omnia in his Phænomena naturæ ita inventit & explicuit inventa, ut aliquod majus homine, & mani-

manifesta quasi numinis vestigia intueamur. Quod autem objiciunt neoterici eum longè infrà causas & primas rerum origines substitisse; visilibus enim fere principiis & sensui nostro subjectis fuisse contentum; Elementaque ea quæ immediate ponit rerum principia esse corpora naturalia ex aliis principiis longâ prius machinatione conficienda; Nobis equidem magis magisque indies placabit noster Aristoteles, quod iis solum usus sit principiis, ex quibus quæcunque intuemur corpora clarè & perspicuè videmus composita, neque ultrà ea quæ posuit elementa in dubium & incertum trajecit. Si enim ultra ea spatiamur, velut in immensum excorrimus. Caligat animus noster infinita causarum serie implicitus, dubias amplectitur, & fabulosas Hypotheses, verisimiles forsan aliquando, nunquam veras. Et certe melius errabimus, si ea quæ experimur vera, pro primis, quam si dubia pro veris agnoscimus. At Aristoteles, quoties in ea incidit, quæ à vulgari intuitu paulum sunt remota, ad nescio quas occultarum qualitatum vires recurrit, &, quod indignum est Philosopho, aliqua se nescire confitetur. Vereor, Academici, ne tenuitatis humanæ parum meminerimus. Quis enim in ulla scientia eo usque est proiectus, ut aliqua sibi tandem occulta non fateatur? Ut enim ea taceamus, quæ ultra sensuum nostrorum vires posuit natura, quis ea quæ propria nobis collocavit; quis hanc ipsam corporis compaginem, quâ vestimur, & quam nobiscum circumferimus, satis calluit? Quo glutine quibusve copulis solidorum corporum partes cohæreant? Si iis solum principiis connecterentur, quæ excogitavit Philosophia, dissiliret omnium corporum stabilitas & in pulverem disfolleretur. Et certe animo magis ingenuo nobiscum agit, qui cum hæc nesciat, se nescire confitetur, quām qui inepta scientiæ ostentatione hoc tandem erit assequitus ut glorioius tantum & magis ridicule ignoret. Quod si multas easque veteribus ignotas veritates hodierna hæc reperit Philosophia, tot jam ætatum hominumque, iisque ipfis, quos adeo sprevit, Aristotelis laboribus adjuta; Stagiritæ tamen gratè meminerit, qui tramitem quo iretur designavit; & certe plurimum ad inveniendum contulit, qui speravit primus posse inveniri.

D. St. Barb, è C.C.C.

Non

Non Juvat Antiquos exquirere fontes.

SIcui veteres scriptores sint desiderio, inferioris ætatis omnes fastidio; si quis illos vestigare, illos sequi potissimum, hos præterire statuerit; is inconcinnam hanc studii rationem, longum hoc iter & inutile, sine me folius ineat, eat incomitatus. Longè abest, ut præsentes & audientes tot viros omni genere literarum præditos, uberrimis artibus ornatos credam negligendos esse; nendum nostri sæculi, nendum sæculorum proxime præcedentium universos putem esse prætereundos. Quis est veterum fautor adeo iniquus, qui novos non existimat his vel superiores esse vel pares? habent quod veteres habuere; quod his deerat, illi cumulatè adimplerunt. Illis & plures suppetunt artes & scientiæ, omniaque sunt consecuti, quæ vel usu homines & industriâ vel ingenio consequi possint. Rudes & impolitas veterum disciplinas auxit illorum inventio admirabilis, excoluere studia, perfecere labor exquisitus & singularis diligentia. Nihil est enim simul inventum & perfectum, inchoatum & absolutum. Nullo sæculo scientiæ suis immotæ vestigiis hærent, fit indies uberior doctorum copia, major semper accedit doctrinæ maturitas. Quam si quis sæculis maximè remotis derivare velit, suam operam æquè ludat, ac si eam à gentibus longè diffitis petiverit; Quandoquidem ætates æquè ac regiones, quo longius sunt remotæ, eo sunt magis illiteratae. Nam quale est artis & scientiæ genus apud Antiquos scriptores, quod novi non fecere locupletius, cuius non sunt longè facileque principes? Si veterum volumina de rebus Physicis, de Geographiâ & Astronomiâ, cum recentiorum inventis conferantur; percipiamus quid interfit inter hos & illos, & quantum illis hi præstiterint; intelligamus has scientias olim fuisse steriles, jejunas & inconditas; jamprimum plenas & perfectas esse omnes. Prisca Mathematum elementa, nuper ad alias scientias translata, Geometris amplificata nostris, summam utilitatem Philosophiæ, famam illis attulerunt. Illorum operâ factum est ut ad veritatem novum fuerit iter & facile patefactum; debetur illis uberior in hoc sæculo doctorum fœtus, in augendâ scientiâ Philosophorum fælicitas. Errat longè qui suspicatur Antiquos nos in musicis superasse, vel pingendi nostram & medendi

medendi artem, aut navigandi gloriam æquâsse. Nullis in artibus pari honore, nisi Poesi solùm & dicendi copiâ versatur Antiquitas; quod nostro sermoni vitio ducendum est potius, quam ingenii veterum excellentiæ tribuendum. Cur igitur veteres amantur? novi non vindentur satis digni qui legantur? Qui veteres amant, novos nesciunt; qui doctrinam alicunde quærunt, quam repudiant non intelligunt, quam tantopere expetunt penitus ignorant. Cæcum adhibent adversum priscos amorem & reverentiam; at illi ipsi vivi aut recentes iisdem jam displicant, qui si multis ante sæculis vixissent, forte mirum in modum placuissent. Usque adeo veteres illis diliguntur, ut eorum vitia nobis celent, recentiorum errata palam reprehendant; his laudem quam sunt meriti non deferunt, illis virtutes quarum inopes sunt affingunt, quos non meriti sunt honores largiuntur. Sunt quasi perfidi patriæ suæ desertores, sunt literatis inimici; ad Antiquos abierunt, alienigenis favent, stant cum viris exterris contra domesticos, contra patriam pro peregrinis. Quòd si communis patriæ suæ sæculique gloria nec sit illis chara nec jucunda; æquum tamen esset & ratio postulat, primas in doctrinâ novis esse deferendas; siquidem plura quam veteres beneficia literis præstiterint, siquidem soli in uno sæculo majorem scientiæ cumulum addiderint, quam cæteri in omnibus anteaëtis. Quocirca ridiculum est, non tam doctrinæ rationem habere quam Antiquitatis, quasi quantûm quisque alterum annis anteiret, tantum & ingenio antecederet. Si sit alteri alter anteferendus, seri potius sæculi scriptores primis & Antiquissimis præponantur, ut ætate proiecti pueris, ut senes adolescentibus. Mores profectò sunt ab Antiquis discendi, ex illorum virtus est haurienda, Mores eorum intueamur, imitemur; fin artes & literæ defiderunt, habet hoc sæculum, hic locus, ad quorum normam se potius componat adolescentia. Virtus licet in dies singulos deficiat, pari tamen passu augentur artes, proferuntur scientiæ. Quantum posteri ab Antiquis integritate vincuntur, tantum Antiquos artibus & Scientiâ superat posteritas. Et quemadmodum aurea mundi primordia, præter omnia quot fuerunt aut ventura sunt sæcula, moribus excelluere; sic ætas quæcunque futura sit ætatum ultima, erit illa literis & ingenio longè præterioris anteponenda.

D. Woodward, è C. C. C.

Quæritur an juvet Antiquos accedere Fontes?

Non dubito, *Academici*, quin ii inter Vos reperiantur, qui *Veteres* tanto prosequuntur Honore, tantâ ac tam immodicâ Religione venerantur, ut nihil acri eorum Judicio placere possit, nisi plusquam mille annorum senectutem præ se ferat, ut nihil laude, nihil lectu, nihil ne notatu quidem dignum, ex quo *Veterum* scriptorum prodierunt monumenta, prodierit, vel unquam prodire queat; seu, quod naturæ jam senio fatiscentis deficiant vires; seu quia *vetus* omne apud hosce Homines sanctum sit, & pretium ab ætate mutuetur. Sunt verò, qui ex ni-miâ aut sæculi, aut sui opinione, vel ex miserâ literarum inscitiâ, *priscos* Autores, quos aut nunquam legerunt, aut lectos parum satis intelligunt, quasi obscuros, inutiles & dignos solùm qui tinearum fiant pabula, sine ullo discrimine damnant & execrantur, & ob nihil aliud plerunque quam quia *Veteres*. Sunt denique, qui utrosque cùm *Veteres* tum *Recentiores* laude non indignos fatentur, hos tamen illis necessitate quadam anteponendos esse ducunt, quasi magnam Ingenii inopiam & humanæ naturæ his temporibus imbecillitatem proderemus, si per tot sæcula *Antiquorum* conatibus adjuti, iisdem semper infistremus Vestigiis, nihilque novum à nostrâ esset operâ atque industriâ effectum.

Vos autem appello, *Judices*, quinam fint incredibiles illi progressus, quos in re literariâ se fecisse jactant, qui ab *antiquis* palmam arripere contendunt, quorum labores si fœlicissimi cederent, eo tamen plus laudis *Veteribus* ab illis est tribuendum, quo magis his adjutoribus se usos fuisse ipsi, quamvis inviti, agnoscunt.

Nec vero est diffitendum quin eadem hisce temporibus eluceat naturæ vis, quæ superioribus olim enituerit; hoc tamen mihi fas sit dicere, non eundem esse mentis impetum, non parem consequendæ gloriæ ardorem, quibus *Veteres* animati omni artium genere, legibus ac institutis saluberrimis suas passim civitates ornârunt: fuerunt enim sæcula, cum ea esset Hominibus Sapientiæ fitis, ut ab iis non otium unquam eos abstrahere, nulla voluptas avocare, neque somnus unquam retardare potuisset; quantum

tum vero temporis nos ludis celebrandis, quantum aleæ, quantum animi aut corporis mollitiei concedimus, tantum *Illi* veritati per omnes ejus latebras investigandæ, artibus è longinquis regionibus reportandis & virtuti denique colendæ infumferunt. Cedamus vero hodiè eos esse, qui *Veteres* arte ac doctrinâ, ingenio & disciplinis antecellunt, saltem æmulantur ; tamen ex quo fonte hauserint egregia illa incrementa minimè vos latere arbitror, qui intimos scientiarum recessus penitus intuemini. Quod, si ad communem Reip. literariæ fructum majore industriâ ac pari ingenii acumine *Veteres* desudaverint, nobis nefas sit iis illum Honorem invidere, quem ipsi tanto labore sunt adepti.

Tandem vero quantum in omni literarum genere aut *Antiqui* profecerint aut *Recentiores* mihi saltem enarrare liceat ; penes Vos esto accuratius dijudicare. Quàm fœliciter in Philosophiâ se exercuerunt *recentiores* in hoc loco ad dicendum amplissimo ex ornatissimis pariter ac gravissimis Dissertationibus sæpius innotuit.

Quantum in Mathematicâ præstiterunt *Veteres* testantur victrices illæ *Archimedis* machinæ, quibus classes disjecit, oppida evertit & ipsum Orbem à suis sedibus tantum non avulfit : neque hac in parte *Antiquitati* est cedendum, dum suum *Newtonum* jactat *Cantabrigia*, atque celeberrimâ hac in Academiâ *Wallisi* vivunt aut *Gregorii* nomina.

Nil mirum si ingenii fulmine intonuerit *Demosthenes*, quod affluente verborum copiâ *Cicero* decurrerit, cùm iis Eloquentiâ suis temporibus paratissimus ad Honores aditus pateret, cùm tot ejusdem gloriæ æmulis quasi suppositis facibus accenderentur. Non tantum ab innatâ ingenii vi, quantum ex *Mæcenatis* munificentia defluxit curiosa *Horatii* fœlicitas ; nec eousque assurrexit sublimis *Virgilii* majestas, nisi ab *Augusti* magnitudine sustentata : quantum vero tam in Poesi quàm in dicendi facultate eminebit hæc ætas, spondet auspiciatissimum *Annæ Patrocinium*, hodierna in utrisque testatur *Exercitatio*.

*Tbo. Hind A. B.
è Coll. Linc.*

Expeditio Americana.

DUm noto fervet recidiva *Europa* Tumultu,
Dum vix siccatos nova Cædes lubricat agros
Flandrorum, sociisque gemunt sub pupibus Undæ
Hesperiæ, elusis speratas *Bembus* Iberis
Intercludit Opes, victricemque æquore Classem
Explicit Occiduo, disjunctoque intonat Orbi.

Nequicquam *Galli* pallentes Vela secundis
Omnia dant ventis, lenti dum Robora Vermes
Putria corrodunt; bibt Undam turgida stupa,
Atque Humor laxâ insinuatus in Ilice bullit:
Funes projiciunt frustra, Cymbisque sequaces
Annectunt Naves, insurgit Navita remo
Curvato acclinis, tremit ictibus acta Phaselus,
Stat Ratis obluctans Moles, retrahitque gementes
Sublabens *Gallos*, mediisque in fluctibus hæret.

Intereà *Britonum* Clases, sylvasque natantes
Attoniti aspectant *Indi*, fævique recentes
Hispani furias recolunt, membrisque Parentum
Squallentes truncos, albentiaque Ossibus arva;
Pacificum frustrâ Calatum prætendit inerme
Vulgus, & ejectat fumum Socialis Arundo:
Jamque Deos tollunt, Conchasque, & texta nitentum
Mollia Plumarum, & charas fragrantibus abdunt
In lucis Nugas: angit fatalis Agrorum
Ubertas miseros, placidique Inuria Cœli.

Appulsas *Britonum* turmas Lux pura sereni
Instaurat Phœbi, flavis sylva aurea malis
Mulcet reclines, & odorâ recreat aurâ:
Et nunc ire vident vastos longo ordine Tauros,
Nunc jaculis agitant; nigranti tela cruore
Tinguntur, crudosque tremunt defixa per artus;
Diffugiunt pecudes, mediumque feruntur in Alveum:
Ast illæ in tumido lucentes Gurgite sufflant
Nequicquam, unda sonans ruit, obnixasque rotanti
Corripit involvens fluctu, mediosque boatus
Abrumpit: rapido Grex flumine lassus anhelat,
Expiratque Animam in supremo pendulus Æstu.
Stat *Britonum* Pubes, timidisque pererrat ocellis
Torrentis lapsum immanem, montemque liquentem.

It

It cursu prono, atque in præceps volvitur ingens.
Tractus Aquæ declivis, hians immane Vorago
Panditur, intortisque caducos excipit Amnes
Vorticibus, sputamque elisam ad sydera jactat:
Excita Terra tremit circum, motataque nutant
Robora, & æterno sonitu longa ora resultat.

Dein ubi spelunca horrendo se pandit hiatu
Martia descendunt Pubes, Venasque stupescunt
Infectis fœtas Opibus, nummoque futuro;
Quà cæcam illustrat radians Argilla Cavernam
Vix rigida, & nondum diurno incœcta Calore:
Qua tractu albenti pretiosum Lamina rivum
Dicit, & Argento Tellus fluitante liquefcit:
Mirantur Luce imbelli rutilare Metallum,
Atque immaturam sensim flavescere Glebam.

Cum tandem det Vela retro victricia Classis
Occiduis spoliis, Massâ flavente, laborans,
In cassum exhaustos fraudatus luget *Iberus*
Montes, atque gemit frustrâ implacabile frendens
Deferri optatas aliena ad Littora Gazas.

Mox Reduces tumido *Thameſis* Pater excipit Alveo
Exultans, Pontisque recusans Vincula pulsat
Regia Tecta; strepunt festivo Murmure Ripæ,
Augustæque tremunt lætis Clamoribus Arces.
Ut primum *Angliacis* Pubes allabitur oris
Captivoque Auro, & rutilis velata capillos
Plumis, speratos ignoti sponsa Mariti
Amplexus refugit; spectantum turba stupescit
Vultus Nautarum exustos, nigrantiaque ora,
Et recipit dubiam suspensa *Britannia* Prolem.

Gulielmus Colmore, Arm. fil.
ē Coll. Magd. Sup. Ord. Commiss.

Bibliotheca Bodleiana instaurata.

O Titulis quem quondam auxit *Glovernia* tellus,
Humfrede, & *Rhedycina* suis amat addere Fastis !
Tuque tuis, *Bodlei*, longum memorande togatis !
O Musis prædulcis honos, & amabile nomen
Oxonidis ! Vos magnæ animis & honoribus Umbræ !
Vos, si vestra pias jam tangant munera mentes,
Huc ultrò, ceu quondam, oculos advertite læti :
Cernite, ut antiquos firmet *Rhedycina* Penates,
Gratum opus *Aonidis* ! Vestra ut monumenta fideli
Tutetur studio, serisque æternet in annos !

Hic alacer duras, immania pondera, quercus
Dædolat arte opifex ; & firma callidus aptat
Ingentes compage trabes. hic sculptile faxum
Effingit, rigidique innectit vincula ferri.
Fervet opus : surguntque novæ felicibus arces
Auspiciis *Wrenni* : veteris memor ille parentis,
Ingeniumque sagax, notisque fideliter artes
Exerit, imbelli præsens succurrere moli :
Priscos ille Lares, ruituraque mœnia felix
Instaurat ; quos non aut pravi insania vulgi,
Aut ævi invidia, aut rabies fanatica perdet.
Salve, sancta *Domus*, cui scrinia mille labores
Diffusos latè, & vario sub sydere natos,
Cecropii orbis opus, *Cyrrhaeaque* dona recondis !
Te si longa dies, aut multæ pondera cellæ
Incautam opprimerent, traherentque dolosa ruinam ;
Heu ! quantas clades, dispendia quanta tulisset
Infelix *Rhedycina* ! simul discrimine in illo
Corruerent, quibus illa diu fese extulit, artes :
Relliquæque *Arabum*, & populi spolia ampla *Pelasgi*,
Divitiæ *Indorum*, *Latiæque* insignia gentis :
Illa etiam magni *Humfredi* venerabile limen
Dejiceret strages : ruerent laquearia mirâ
Arte laborata, & variis inscripta figuris :
Non ultra præsens medii penetralia tecti
Ornaret *Cathedra* ; aut rerum sententia prudens
Sancta pari eloquio excuteret mysteria legis.

Non quanquam varios olim *Memphitica* tellus
Artifices jactet, non provida cura Magorum,

Pyrami-

Pyramidumve labor, poterant avertere moli
Labenti exitium, aut penetralia docta tueri.
In cineres jam lapsa jacet Domus inclyta quondam
Muneribus, *Philadelphæ*, tuis; Tuque atria circum
Scripta agitata vides, sœvis ludibria flammis.
Quin pariles hîc cerne Lares; queis æquius artes
Indulxit *Pallas*, meliorque arridet *Apollo*.
Hîc *Pharos* Reges, ævi ornamenta vetusti,
Et tua facta leges: videas superesse superbam
Pyramidum molem, cæcumque patescere Nilum.
Jam veteres gazas, quas dudum longa vetustas
Pulvere squalentes tenebrisque immergit opacis,
Græcia miratur reduces; hic laudis avitæ
Perlustrat monumenta, suasque revisit *Athenas*.
Hic studiis quondam felix utriusque *Minervæ*
Turmatim indigetas tellus *Romana* poetis
Permixtos videt Heroas, pluteisque reposta
Scripta, *Palatinus* quæ nunquam accepit *Apollo*.
Hîc ævum placidâ scriptores sede locati
Securum paragunt: non ultrà carmine Cæo
Illustris ruitura horret laquearia Vates;
Nec jam devotæ *Flaccus* timet arboris iictum.
Accensi rabie populi & discordibus armis
Inter se pugnant; hinc duri in prælia *Celtæ*,
Teutones inde ruant; odiisque atrocibus acti
Certatim Italiam vexent: hic fœdera servant
Concordes, sociaque hic demum pace quiescunt.
Quare agite, illustres animi, quos conscia virtus
Impellit seu castra sequi, seu bellica scripto
Gesta referre pari; hic meritos sperate triumphos,
Perpetuas lauros, & præmia digna laborum.
Hic fama Heroum dignos fortitur honores;
Virtus *Ormondi*, natumque ad prælia pectus;
Ingeniumque *Clarendoni*, & facundia magno
Par animo. seros vivet *Bodleius* in annos
Integer; æternumque colet, quas condidit, *Arces*.

Humphredus Fowle, Armig. è Coll. Univ.
Superioris Ordinis Commens.

Mundus

Mundus Lunaris.

HAe tenus *Ausonias* acies, incertaque fata
Regnum frustra quæsistis ; Linquite, quæso,
Fallaces curas, animisque advertite paulum,
Qualescunque urget rerum prurigo novarum.

Nos canimus populos alio super orbe jacentes,
Jaetatasque diu *Lunari* in sydere terras,
Omnia sed similes nostræ, ovum ut non magis ovo :
Et ne quem incertum teneat dubitatio veri ;
Nos iter aggressi superas sublime per auras,
Quondam intentatis iteravimus æthera remis.
Exponam paucis (si fortè audire vacabit
Narrantem) casusque viæ, terras, populique
Indigenum mores. Animo vix ante volebam,
Quam subito memet sensi ad sublimia Cœli
Ocyus extolli convexa, & ad astra levari.
Hic alios liquidum pernicibus æthera pennis
Findentes ; alios, vetularum more sagarum,
Vidimus in longum scoparum stipite vectos :
Hi ovorum testis nabant, Hi terga premebant
Impigri equi, *Pacolette*, tui : Illic mille Poetæ,
Terrenæ expertes fœcis nummique volabant
Urgentes misero macilentas carmine Musas :
Hic sævos dantes gemitus, dirasque querelas,
Aulica turba, leves *Lunaria* regna petebant,
Quos pepulere aliis sæva infortunia terris.

Ut primùm adventum est mundi fulgentis ad oras,
Aere librati tremulis suspendimus alis,
Moxque in suppositam lentè descendimus urbem
Ingentem, *Qualem terrarum non habet Orbis* :
Mirabar populum insolitum, plateasque per amplas
Vestibus inumeros variis incedere Cives.

Primò occurrabant nudati pectore quidam,
Et vacuo densos gestantes vertice crines
Terga occultantes, præ queis vix cernere posses
Cæsuros Dominas oculos ; naresque *Hispano*
Pulvere fœdatas ; concinna utrâque levarunt
Vestimenta manu genibus, femoralia pulchra
Cruraque nudantes, quos primo lumine cernens,
Terrarumque memor, *Nostrates Europæos*

Comptore

Comptore ornatos *Gallo* vidisse putavi.

Undique potentum turbis sonuere *Tabernæ*
Thyrsigeras tremulis replentum cantibus ædes ;
Ille mero somnoque gravis squalentia membra
Vix trahit, atque ægrè titubantes sustinet artus ;
Hos eructantes videas per strata jacere :
Vidimus attoniti, verumque invenimus illud
Quod lepida infanti toties cantare solebat
Moroſo in cunis festivo carmine nutrix :
Lunicolam potare merum fine fraude *Rubellum*

Audite, atque illinc, *Populares*, discite quænam
Vos joca mordebunt, si qui fortasse scientes
Scommate *Lunares* hoc vestrum scomma rependent.

Vidimus hinc doctos cætus, gentemque togatam,
Immemores ibi *Pythagoræ*, Magnique *Platonis*,
Et, *Stagyrita*, tui, propugnat quisque tenax quem
Finxerat in cerebro solers *Cartesius* Orbem.
Hi tenues vetitis librant in lancibus auras :
Hi ignotas calamis pingunt mendacibus Orbes.
Cognata immerito dant illi animalia letho,
Extaque viventum cultris rimantur inquis,
Scilicet, ut brutorum animas extinguere possint !
Segnibus arrodit teneros at dentibus unguis,
Proh dolor ! alteruter jam *Lunæ-filius*, atrox
Doctorum terror, mutas ac comprimit iras ;
Et vacui lugent dilata *Encænia* vates.
Hasce relinquentes sedes, doctosque Magistros,
Vidimus ingentem turbam juvenumque senumque,
Multosque (ut visum est) hoc nostro ex Orbe profectos,
Hispanos, *Gallosque*, *Hibernos* atque *Britannos*.
Protinus in medio conscendit Rostra tumultu
Dicendi arte potens quidam concinnus & ardens,
Sorberium referens grandem vocemque coloremque,
(*Archilocho* notum bilem movisse *Britanno*.)
Sic Magni ille sui præfatus nomine Regis,
Incipit, “ O Populi, vos summa pace salutat
“ Rex meus, audistis, si vos terrestria tangunt,
“ Terribilem illius famam, qualesque Triumphos
“ Ense reportavit Victor, quo nomine tellus
“ Tota reformidat, vestræ multum ille salutis
“ Providus.
“ Nos damus Europæ Reges, testentur Iberi

M

“ Quam

“ Quam bellum invitis Regem præfecimus illis.
Sic dixit; medioque ex agmine *Gusmanus* audax,
Pulvere maxillam conspurcans, surgit, & inde
Despiciens cætus, scapulas attollit, & ora
Horrida distorquens aperit, dentesque minaces
Ter, quater ostendens, toties sub pectore muto
Ingemuit; Vidi, & tremefactus motibus istis,
Confugi prius in terras, quam discere possem
Quid voluit; Verum si aveat cognoscere quivis
Illi, & populi, mentem, celebrisque supremum
Consilii Eventum; maneat dum mense peracto
Mercurius Lunæ res gestas ordine pandet.

Robertus Marham, Baronetti fil. unic.
è Coll. D. Joh. Bapt. Sup. Ord. Commens.

Fædus Sociale.

A. Quid sibi Festa volunt, Socii? quid læta Theatrum
Pandit, & instituit doctas Academia pompas;
Dum timet, ac dubiis suspensa *Britannia* fatis
Hæret, & ambiguâ libratur pendula Lance;
Dum fævus *Lodoix* Italas effundit in oras
Innumeræ Acies, atque orbem territat Armis?

B. Quin Tu parce metu; non Ille impunè Tyrannus
Imperium mundi affectat; ruit omnis in unum
Europa, ac variæ coeunt in foedera Gentes,
Immanemque petunt conjunctis viribus Hostem.

C. At cur, vane Tuam (*ad A.*) nostro procul orbe re-
motus
Mentem sollicitat Mavors? longè Area belli
Distat ab *Oxonio*; nullus Tibi verberat aures
Armorum sonitus, sed adhuc (absiste moveri)
Securo teneras datur exercere Chœras,
Et molles redolere in honesto pulvere Crines.

A. Mene igitur terrere putas (*ad C.*) strepitusve Tu-
barum
Aut è Tormentis explosa Tonitrua? Virtus
Me rapit in *Gallos*, & Martis fervidus Ardor.
Nunc etiam tacitâ præclaram mente voluto
Militiam, fictaque fruor sub imagine pugnis.

Quare

Quare agite; alternis mecum celebrate Camænis
Argumentum ingens, seriemque evolvite Belli.

B. Quinquaginta annos malè torfit *Gallica* Sceptra
Jam senior *Lodoix*, folioque infedit avito,
Invisum Cœlo, & Terris inamabile Monstrum,
Humano generi Exitium. A. Dii talia nobis
Avertant, populisque finant meliora futuris.

B. Illi nulla Dei reverentia, nulla Sacrorum
Vincula, nulla Fides: sed lubrica fallere Dicta,
Duplex Confilium, & Dominandi insana Libido;
Efferat Barbaries, & plusquam *Gallica* mentis
Sævitia; heu! Furcis quot corpora torta, Rotisque
Tradidit, aut lento damnavit frigidus Igni!
Confiliis, atque Arte valet, sed ineptus ad Arma
Prælia detrectat; mavult securus in Aulâ
Exercere dolos, & Mundo effingere pestes.
Ille igitur nunquam timidum caput objicit Hosti,
Verum aut victrices alieno fulmine Lauros
Comparat, aut Fœdus rescindens Oppida furto
Diruit incauta, aut gentes expugnat opum vi,
Atque Auro victas mercatur perfidus Urbes.

C. Artibus his evecta minatur, & ingruit Orbi
Gallorum Imperii moles, crescitque subactis
Hinc atque hinc populis, & forinidabile surgit,
Jamque aliena suo largitur Regna Nepoti
Prodigus Europæ *Lodoix*; Juvenique Tyranno
Invita ambiguum concedit Iberia Sceptrum,
Et non sponte subit peregrini jura *Philippi*.
Jam si fortè duas conjungi cætera Gentes
Europa, inque unum fineret coalescere Regnum,
Immane in spatum *Gallorum* immensa potestas
Cresceret, extremos bellum Lodoicus ad Indos
Tenderet, & domito Quintus succederet Orbi.

A. Hoc veriti, unanimis ducunt ad prælia Turmas,
Et conjurati miscent socia agmina Reges
Molli *Hispanorum* Domino, Galloque superbo
Exitium meditata; nec hoc effringere Fœdus
Ipse valet *Lodoix*, licet ista resolvere Vinc'la
Affuetus toties, istâque exercitus Arte.
Multa quidem dudum magni præludia Martis
Sensimus, obseffas Urbes, & prælia passim
Exigua; at ruptis jam tandem Nubibus ingens

Tempestas

Tempestas furit, & Belli ruit horridus Imber.
Prima Duces, durasque Acies *Germania* mittit,
Fertilis Heroum; *Leopoldi* jussa faceffit
Plurimus obsequio Princeps, Dominique potentis
Undique conscripti veniunt ad Classica Reges.
Imperii hos inter fortissimus eminent Hæres,
Austriacæ spes prima Domûs, & in Æquora dicit
Victrices Aquilas, Veterisque Insignia *Romæ*.
Nuper ubi patriâ cessavit inermis in Aulâ,
Cum digna egregio fuerint Ductore paranda
Belli Ornamenta, & Castrorum Augusta supellex,
Impatiens tardæ damnavit Tædia pompæ.
Scilicet Illi animos accendit Gentis *Iberæ*
Avulfum Imperium, læsique Inuria Fratris.

B. Dumque Ille ad *Rhenum* meditatur funera Gallis,
Parte aliâ nulli Virtute aut Arte secundus
Imperat *Eugenius*; sinuoso ubi labitur alveo
Mincius, ad cuius Ripas in vota vocavit
Virgilius Musas, & lusit amabile Carmen.
Ille iterum patriis Vates si viveret Oris,
Cantando in longum laudes diffunderet Ævum
Eugenii, rursus licet Obsidione laborans
Victricem Herois tremeret sua *Mantua* dextram.
Tot tantosque Duces nunquam concurrere vidit
Italia, aut tantas Campis effervere pugnas;
Quanquam illic Hastam cum Turbine *Troius* Heros
Torfit, & adversis horrebat *Turnus* in armis.

C. Nec minus interea Sociis parat *Anglia* fidas
Suppeditare acies, seque adjungere Bello.
Regina Augusto versans in pectore Curas
Provida Consiliis juvat Auxiliaribus Orbem:
At quoniam armatis nunquam dat jura Catervis
Fœmina, nec duri tractat studia aspera *Martis*,
Militiae sacrâ pro Conjuge præsidet ingens
Georgius, & magni dextrâ intonat *Anna Mariti*.
Jamque ferens vastâ se mole *Britannica* Classis
Fulminat, & pelagi subjectis imperat Undis,
Gallorum fato grava, & fœcunda Triumphis.
Huic etiam Socias dat conjurata Carinas
Belgia; jam tandem junctas procedere Classes
Cernimus, & paribus ferri per cærula Velis.
Tot celsas nunquam mugire per Æquora naves

Audiit,

Audiit, aut tanto gemuit sub pondere *Nereus*.

A. Quid vero, dum *Corda calent*, Tua Musa recusat
Angliacos memorare Duces? Tibi panditur ingens
Area, seu referas incerto Marte per undas
Tendere, & ambiguas *Ormondum* quærere Laurus.
Sive Tibi Phœbum *Churchilli* infundat Imago
Per mare *Flandriacos* Turmas ducentis in agros;
Quà fortí sublimis Equo mille Agmina terret
Cuttæsius, dictisque labantia corda suorum
Firmat; & imparibus cedens non turpiter armis
Fidentes numero differt *Athlonius* hostes.

B. Stat nunquam revocare acies, neque condere Ferrum
Jam strictum, dum Rex malè partas evomat Urbes
Gallicus, & multâ cogatur clade Triumphos
Reddere venales, emptasque refundere Gentes.

C. Vera refers; atque hoc fas est sperare futurum;
Nempe inopes extreina premit penuria *Gallos*,
Jamdudum populos Thesauro emunxit, & omnes
Expressit *Lodoicus* opes: in castra verendi
Templorum ornatus, & Relligiosa supellex
Tandem devenient; Paupertas scilicet Illum
Sanctorum Effigies adigit violare, manuque
Sacrilegâ spoliare Auro venerabile Lignum.

A. At timeo graviora: gemens Hispanica Classis
Materie Nummorum, & multo fœta Metallo
Solis ab Occasu *Gallorum* ad littora dives
Portat opem pondus, Bellique alimenta futuri.

B. Hos etiam depone metus; meliora *Britannis*
Forsan Fata volunt; non has Vigilantia *Bembi*
Nequicquam observat Naves, quassæque *Tyranni*
Haud temerè rediere rates: quin fortè dolebit
Gallia, dum gazis hostile *Hispania* bellum
Nutrit, & in nostros dives venit *India* portus.

Ut tandem Illorum, queis nunc incerta futuri
Fœlices vovet Eventus, ad sydera laudes
Tollat, & Heroum celebret *Rhedycina* Triumphos.

Johannes Moore, } è Collegio Wadhami Su-
Johannes Lamb, } perioris Ordinis Com-
Samuel Moore, } mensales.

Peroratio.

Nimis diu (*Academici*) quermoniis, lachrymis, & defunctorum Principum Exequiis affuevistis. Prodierunt inter hoc biennium doloris & Ingenii vestri documenta, frequentiora quam viderunt priores anni, aut (faxint Dii) posteri videant. At tandem post novennii Periodum redit dies, avidissimis omnium votis expectatus, avidissima omnium vota plusquam explens. Dies qui materiam vobis suppeditavit, arduam, augustam, vestro Ingenio dignam ; qui & Ingenium vestrum, materiae utcunque arduæ, utcunque augustæ, non impar prodidit. At quo animo, *Eruditij Juvenes*, vestris præconiis me accingam? Quâ spe fretus provinciam tam duram suscipiam? quam si digne exequi, vel sperare audeam, nec satis tenuitatem meam, aut vestram dignitatem perspectam haberem. Penes vos est, *Egregii Adolescentes*, penes vos folos tot naturæ dotibus tam large instructos, vos, exercitatione scribendi dicendique plane consummatos, hoc quantumcunque est muneris feliciter obire. Penes illos est Oratores, quos ea verborum copiâ affluentibus, iis Rhetoricæ illecebris delinientes, iis Orationis nervis persuadentes modo audivimus : quos imitari cum possim, pro meritis laudare frustrâ contendere. At Encomiis vestris et si impar immorari tamen gestirem, nisi, quam vos tantopere celebrafatis *Reginam*, & à nobis aliquod laudis vegetgal exigeret.

Et hic unde mihi exordiri, immo ubi definere licebit? Neminem latet quâ reverentiâ coronam *Princeps* adhuc habuit, neminem quo penè fastidio habet *Regina*. Solidum, quod nonnulli tantoperè ambiunt ut quantivis emptum velint, invita penè ascendit ; Ascendit tamen, & ideo *Angliae* præesse dignata est, quo posset *Angliae* plus præesse. Quam lætos dies, quam auspicios *Hujus* sub Patrocinio jure sibi pollicetur *Britannia* ! Nihil de aris & focis, nihil de Religione sollicita est. Quippe quam novit Illius tutelæ commissam, Illius in finum depositam, ut nusquam aliàs posset sincerius foveri, nusquam authoritate firmius muniri, nusquam exemplo efficacius commendari. Nihil de odiis domesticis, & intestinis dissidiis extimescit. Sub quâ nationes longè dissitæ, alio

viventes

viventes cœlo, aliâ linguâ, aliis moribûs usæ, coalescunt; Idem populus crebro sermonis & necessitudinis commercio devinctus, eandem auram hauriens, iisdem legibus, eâdem *Regina*, omnibus iisdem usus dissidebit? Quæ *Germanos*, *Belgas*, aliosque fœderatos & firmiter devinctos tenet, à discordiis & similitatibus *Britannos* non repri- met? Quæ apud *exteros* tantum potest, apud suos parum valebit? Hos animos Dii semper *Anglis* amoveant, & profecto amovent. Nihil denuo belli apparatus, nihil conjuratæ *Gallorum* & *Hispanorum* minæ terroris incutiunt. Novit *Gallia*, majori quam vellet documento experta est, nec impunè posse cum *Britannis* dimicari, nec quovis pacto reportari Victoriam. Recordatur adhuc (neque enim tanti vulneris facile potest obliviousi) pulsæ & fugatæ classis naves alias undis, alias Incendio pereuntes, reliquas Victoriae instar habere ad Portus & latebras confugisse. Sed nec dum sua auspicia, suos Divos *ANNA* præbuit; nec dum *Illustissimus ANNAE Conjur* suis consiliis rem militarem administravit. Recordatur *Hispania* totum gentis thesaurum quantum ipsa potuit congerere, quantum Orbis quem vectigalem habuit suppeditare, partim ab *Anglis* direptum partim undis absorptum periisse. Recordatur, & inde quid mox capiet detrimenti conjecturâ non vanâ præsagitt. Subit quid olim potuit *Elisa*, & inde quid *ANNA* potest non injuria perhorrescit. Subit alias in Oceano periclitari divitias, quibus se spoliatam, aliam classem, quam demersam aut incensam deflebit.

At Te in hoc venerabilium virorum confessu, Te, *Ormonde*, magnum Academiæ decus & præsidium, ubi cunque inciderunt Oculi desiderant. Te, quem Musis tuis, quem Academiæ vacare speravimus, labantis *Europæ* negotia in transmarinis occupatum detinent: cunque laudes tuas fatis jam amplas audires, novum gloriæ Incrementum, & uberiorem juventuti tuæ materiam investigas. At cum te coram intueri, & mirari non concessum sit; votis saltem, quod possimus, absentem prosequemur. Ubi cunque peregrinaris, profectionem fortunatam; quam cunque rem agis, exitum lætum, felicem, te dignum sortiaris. Si pacem tecum & salutem afferas, populum tibi precamur fidum, legum vestrarum & salutis suæ amantissimum; si bellum, militiam faustum

&

& gloriosam, redditum prosperum & maturum. Hanc expeditionem alias ac illam olim & melioribus utinam auspiciis Dii fortunent. Et auguror suas fore *Galliae* Infortunii vices, & *Ludovicum* cladem illam ad Portum *Vindanam* jam magno luiturum. Te, *Ormonde*, intueri videor illius loci stragem abundè ulcifcentem. Te intueri videor deletas urbes, naves incensas, fusos exercitus *Anglorum* Manibus immolare, & cladem illam fœnoratam *Galliae* rependere. At parcius, *Dux magne*, parcius vitæ discrimin adeas. Per *Reginam*, sub quâ summâ cum virtute stipendia facis; per *Academiam*, cui summo cum honore præfides, obtestamur ut diu velis sub *Illâ* mereri, diu velis *huic* præesse.

Gratulatur sibi interim *Academia Eum Ormondi* peregrinantis vices gerere, qui *Ormondi* peregrinantis defiderium quam maximè compensat. Tibi, *Insignissime Vice-Cancellarie*, acceptum refert, ut *Cancellario* suo facilis possit carere. Tibi, cujus singulares & eximias virtutes recensere si conarer, meherculè frustra essem. Quo studio litteras promoves, quo exemplo ornas, quam obstinato animo corrigendis moribus te accingis, nemo nescit. Facilitate alii & remissâ nimis mansuetudine gloriæ velificati sunt: constantia animi & severitas tibi dignitatem conciliant. Alii popularem auram nimis anxiè captantes officio supersederunt; tibi de famâ parùm sollicito pertinaciter benefacere decretum est. Ita quo minus gloriam ambis, eo magis assequutus es.

*Carolus Scott,
A. M. Nov. Coll. Socius.*

F I N I S.

